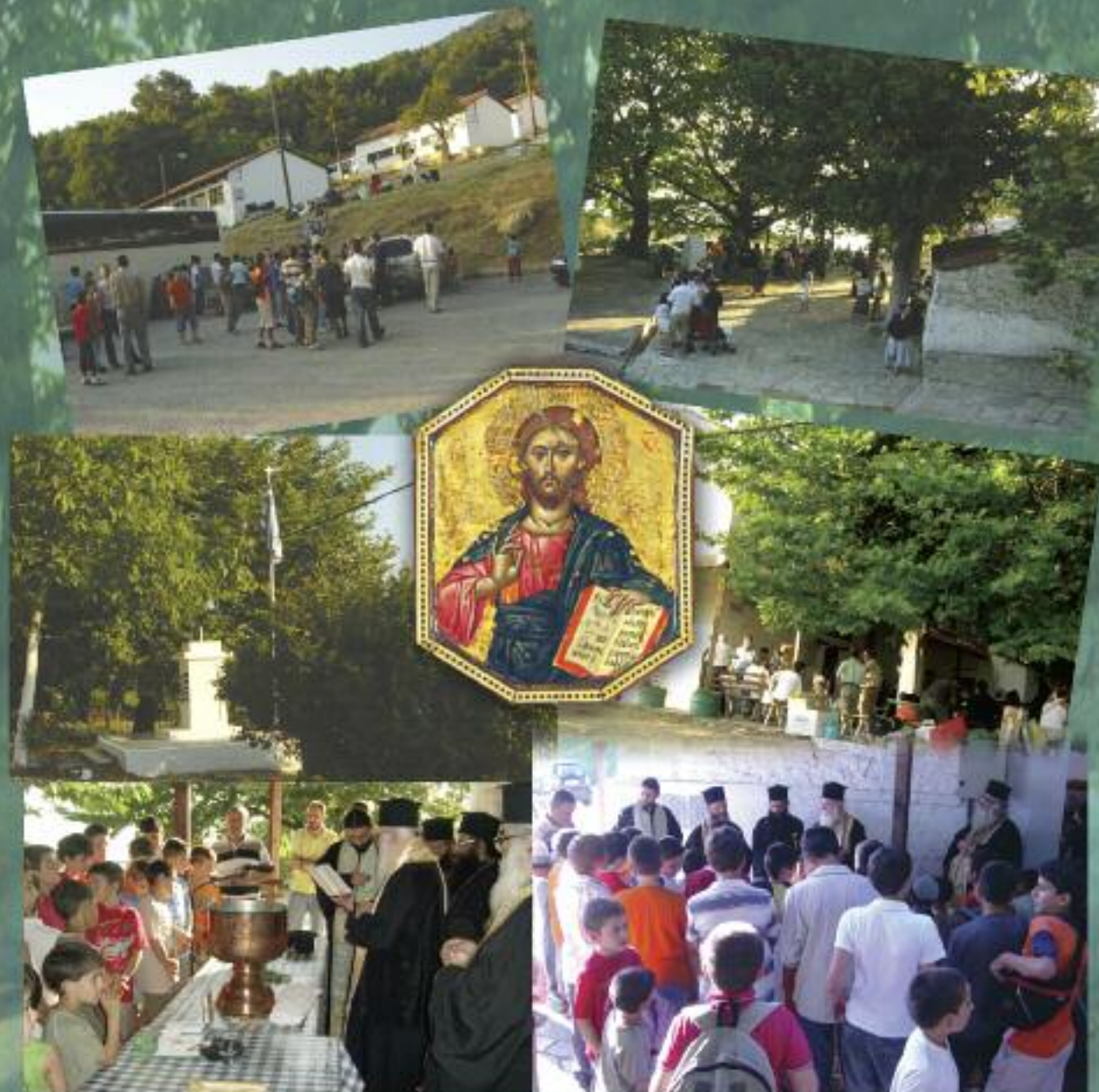

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Ὅτι ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΗΜΕΡΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 586 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 953 - ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Περίοδος Γ' ἔτος 58ο Τεύχος 953

Ἰούλιος-Αὐγουστος 2008

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἑξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365

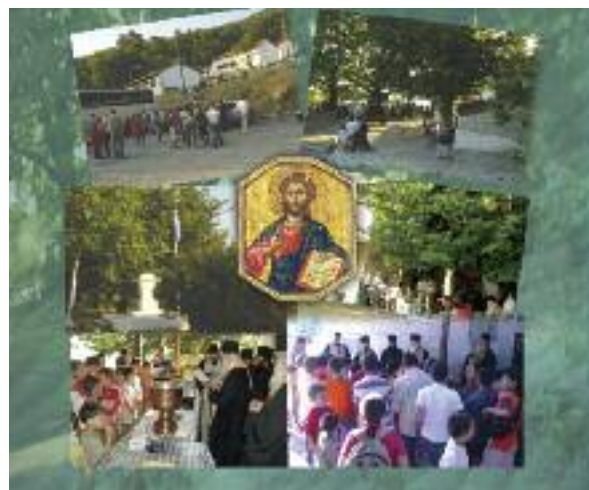
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκτύπωσης: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033

www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τήν διεύθυνσιν.

Βικίων Ἑξαφύλλου:

Ἀπό τὰς ἐφετινὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις
τῆς Ἐκκλησίας μας, τὰς ὁποίας διωργάνωσεν
ἡ Ἱερά Μητρόπολις ΓΟΧ Θεσσαλονίκης
εἰς τό Πίλιον Μαγνησίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Λαρίσσης καί Πλαταμῶνος Ἀθανάσιος	3
Τιτάνιος Δικαστικός ἀγὼν διὰ τήν Ἐκκλησίαν μας	4-9
Ἡ Φωνή τῶν Πατέρων	10-11
«Ἱερεὺς Χρῆστος Γκιόκας»	12-14
Φωνή ἀπὸ παλαιὰ	14-15
Δημητριάδος Γερμανὸς Μαυρομμάτης	16-17
Μικρά καὶ οὐσιώδη	18-19
Τὴν Διακονίαν σου πληροφόρησον	20-23

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ἴνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ,
πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πι-
στεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ
τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα
αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν
ἐσμέν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σύ ἐν ἐμοί, ἵνα
ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἓν, καὶ ἵνα
γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμέ
ἡγάπησας.»

(Ἰωάνν. ΙΖ', 21-23)

Ὁ Λαρίσης καί Πλαταμῶνος Ἀθανάσιος

Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ κατά κόσμον Ἀθανάσιος Ποστάλας τοῦ Βασιλείου καί τῆς Αἰκατερίνης, ἐγεννήθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Λαρίσης τὴν 8/21-10-1928. Μετά τὰς Γυμνασιακάς του σπουδὰς καί τὴν ἐκπληρώσιν τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων, ἠργάσθη ὡς ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὅμως τὸ ἔτος 1968 καλεῖται νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν οὐράνιον Βασιλέα προσφέρον τὸν ἑαυτὸν του εἰς τὸν ἱερόν ἀγῶνα τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Τὸ αὐτὸ ἔτος γίνεται Μοναχὸς ἔχων ὡς Γέροντά του τὸν μακαριστὸν Ἀρχιμ. Θεωνᾶν Μαργαριτόπουλον. Τὸ ἴδιον ἔτος ἐχειροτονήθη Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον.

Ὑπηρετήσεν ὡς ἐφημέριος εἰς τὴν Ἑνορίαν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαρίσης μέχρι τις 18-2-1979, ὁπότε ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Λαρίσης καί Πλαταμῶνος. Μετά τὰ θλιβερά γεγονότα τοῦ 1985 καί τὰς διαιρέσεις πού ἠκολούθησαν ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχικῶς ἠκολούθησεν τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Αὐξέντιον καί μετὰ τὴν ἐκδημίαν αὐτοῦ παρέμεινεν μόνος καί ἀμέτοχος ἐπισκοπικῶν χειροτονιῶν καί συνοδικοῦ σχήματος. Τὴν 14/27-8-2008 ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν κανονικὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων αἰτούμενος τὴν ἔνταξίν του εἰς αὐτήν.

Τὴν 24-8/6-9-2008, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἑκτακτον συνεδρίαν αὐτῆς προέβη ὁμοφώνως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου ὡς κανονικοῦ Συνοδικοῦ μέλους τῆς Ἱεραρχίας Αὐτῆς.

Εἰς τὸ ὄριον τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Πλαταμῶνος, ἥτοι τὴν περιοχὴν τοῦ νόμου Λαρίσης, θὰ μνημονεύηται πλέον τὸ ὄνομα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου, αἰρουμένης τῆς τοποτηρητείας ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μαξίμου.

Προσέτι, διὰ τῆς ἰδίας Συνοδικῆς Πράξεως ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀνεγνώρισεν καί συνηρίθμησεν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τοὺς ὑπὸ τὸ ὠμοφύριον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης ἐξῆς κληρικούς:

Ἀρχιμ. π. Ἀγαθάγγελον Καμπαναράκη

Ἀρχιμ. π. Γρηγόριον Παξινόν

Ἱερομ. π. Ἀπόστολον Γαλατσίδαν

Ἱερομ. π. Εὐδόκιμον Στεργίου

Ἱερομ. π. Γαβριὴλ Νταλώσην

Ἱερομ. π. Ἀλέξιον Νέζην

Πρωθ. π. Γεώργιον Κεπάπογλου

Πρεσβ. π. Βασίλειον Ἀθάνατον

Τιτάνιος Δικαστικός Αγών διά τήν Ἐκκλησίαν μας

Τό ἡμιτελές κωδωνοστάσιον Ἐπτανησιακοῦ ρυθμοῦ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Ζακύνθου.

Ἀπό ἀρχιερατικόν μνημόσυνον τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀδριανοῦ τοῦ Σιναΐτου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀγίων Πάντων Ζακύνθου.

Ἡ υπόθεσις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἄξιον Ἑστίν Βαρυμ-
πόμπης καί τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Ζα-
κύνθου, ἦσαν αἱ δύο σταγόνες αἱ ὁποῖαι «ἐξεχείλισαν
τὸ ποτήρι». Φθάνει πλέον ἡ ἀσυδοσία τῶν μεγαλο-
σχήμων ρασοφόρων (Ἀρχιερέων καί Ἡγουμένων) τῆς
κρατούσης Ἐκκλησίας. Φθάνει ἡ ὑπέρμετρος ἀδικία
εἰς βάρος τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Φθάνει ἡ
μεροληψία καί ἐφαρμογή τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέ-
ρου. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χρι-
στιανῶν θά διεκδικήσῃ μὲ κάθε νόμιμον τρόπον τὰ δι-
καια αὐτῆς.

Ὁ αγών εἶναι δύσκολος καί τιτάνιος. Οἱ ὑπενάντιοι δια-
θέτουν ἀπεριόριστον οἰκονομικὴν δύναμιν καί ἰσχυράς
διασυνδέσεις. Ἀρκεῖ νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν περίπτωσιν τῆς
διαπλοκῆς ρασοφόρων καί δικαστικῶν εἰς τὸ λεγόμενον
παραδικαστικὸν κύκλωμα. Ἀκόμη τὴν Πατριαρχικὴν
ἐπιβράβευσιν τῶν ἀνωτάτων δικαστικῶν τῆς χώρας, ἡ
ὁποία (κατὰ ...σύμπτωσιν) ἔλαβε χώραν ὀλίγον μετὰ τὴν
ἀπόρριψιν τῆς προσφυγῆς τῶν γνησίων Ἐσφιγμενιτῶν εἰς
τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. ἀλλὰ τί χρειᾶν ἔχομεν
ἐτι μαρτύρων ὅταν τὸ σκάνδαλον τῶν διασυνδέσεων τῆς
Μονῆς Βατοπεδίου κυριαρχεῖ καθημερινῶς εἰς τὴν ἐπι-
καιρότητα καί σείει Κυβερνήσεις;

Διὰ τοῦτο πρῶτα ἀπὸ ὅλα πρέπει νὰ στρέψωμεν τοὺς
ὀφθαλμούς καί τὰ χεῖρας μας ἄνω. Πρέπει νὰ προ-
στρέξωμεν εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ δι-
καιωθῶμεν. Ἄς εἴπωμεν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἡμῶν
ὅ,τι οἱ τρεῖς παῖδες ἀπῆντησαν εἰς τὸν Ναβουχοδονό-
σορα ὅταν ἐκεῖνος εἶπε πρὸς αὐτοὺς: «καὶ τίς ἐστὶ Θεός,
ὃς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; καὶ ἀπεκρίθησαν
Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ Να-
βουχοδονόσορ· οὐ χρειᾶν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρήματος
τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρα-
νοῖς ὃ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς
καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου,
βασιλεῦ, ρύσεται ἡμᾶς· καὶ ἐὰν μή, γνωστὸν ἔστω σοι,
βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν καὶ τῇ εἰκό-
νι, ἣ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν» (Δανιήλ Γ' 16-18).
Ἵπάρχει, λοιπόν, Θεὸς τὸν ὁποῖον λατρεύομεν, ὁ ἀλη-
θινὸς Τριαδικὸς Θεὸς ὁποῖος δύναται νὰ μᾶς λυ-
τρώσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν μᾶς λυτρώσῃ, ἡμεῖς δὲν πτο-
οῦμεθα καὶ δὲν ὑποκύπτωμεν εἰς τὴν πλάνην τοῦ οἰκου-
μενισμοῦ.

Θέλουσα, ὅθεν, νὰ προτρέψῃ τὸν εὐσεβεῆ λαόν εἰς
ἐπὶ κλησιν τῆς θείας βοηθείας, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας μας ἐξέδωσε τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν:

Αριθμός Πρωτ. γ- 1132 ΑΘΗΝΑΙ 20-8/2-9-2008

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Άγαπητά τέκνα της του Χριστού Έκκλησίας,

Όπως είναι γνωστόν μία εκ των Ιστορικών Μονών της Έκκλησίας μας απέτελε η Ίερά Μονή «Άξιόν Έστιν» Βαρυμπόμπης, την όποιαν άνήγειρεν ό μακαριστός Γόρδιος Ίερομόναχος, τό έργον του όποιου έξηκολούθησεν ό έπίσης μακαριστός Ίερομόναχος Φιλάρετος. Ήτο τόπος ήσυχίας του άειμνήστου Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης κυρού Χρυσοστόμου, ό όποιος και ένεκαινίασεν τό καθολικόν της Μονής.

*Τό Ίερόν Ήσυχαστήριον «Άξιόν Έστιν»
Βαρυμπόμπης, τόπος ησυχίας και του
Μακαριστου πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου.*

Δυστυχώς κατά τά τελευταία έτη, ή Ίερά αύτη Μονή εύρίσκεται εις χείρας άλλοτρίων. Άγιορείται «Μοναχοί» μεταχειριζόμενοι νομικιστικά τεχνάσματα, ύφάρπασαν την Μονήν από τας χείρας των γνησίων Όρθοδόξων και τώρα εις τόν χώρον της άσκήσεως και της όσιότητος κατοικούν μωαμεθανοί έργάται – φύλακες των συμφερόντων των άδηφάγων άγιορειτών και εις

τό καθολικόν της Μονής άντηχεϊ κατά τας Κυριακάς και έορτάς τό μνημόσυνον των λατινοφρόνων Οίκου-μενιστών.

Ή Έκκλησία των Γ.Ο.Χ. δέν ήτο δυνατόν νά μείνη άπραγη. Έπειτα από πολύν κόπον διά την περισυλλογήν των άπαιτουμένων στοιχείων και μέ την σύμφωνον γνώμην ειδικών εις τοιαύτα θέματα καθηγητών της νομικής, έτοιμάζεται νά έπιδοθί εις δικαστικόν άγώνα διά την έπαναφοράν της Μονής εις την Έκκλησίαν των Γ.Ο.Χ., της όποιας άνέκαθεν απέτέλει λατρευτικός χώρος.

Ένψ, ήτοιμαζόμεθα πρός τουτο, νέα απόπειρα ύφαρπαγής λατρευτικού χώρου της έκκλησίας μας από τους άγιορείτας «Μοναχούς» ένεφανίσθη. Ή Μονή Βατοπαιδίου, ώσάν νά μη έκορέσθη εκ των σκανδαλωδών παραχωρήσεων τεραστίας άξίας άκινήτων από τό έλληνικόν δημόσιον, άποπειράται νά πωλήση τόν Ίερόν Ναόν Άγίων Πάντων Ζακύνθου, τόν όποιον ό μακαριστός π. Άδριανός ό Σιναΐτης έκληροδότησεν εις την Έκκλησίαν μας.

Ή Έκκλησία μας δέν πρόκειται νά παραδώση άμαχητί τά ιερά και όσια Αυτής. Είμεθα ένώπιον ενός πολυχρονίου και πολυδαπάνου δικαστικού άγώνος, ό όποιος έχει βασίμους έλπίδας νά δικαιωθί μόνον εις τά εύρωπαϊκά δικαστήρια, διότι ή έν Έλλάδι δικαιοσύνη, κατά κανόνα, μεροληπτεϊ ύπέρ των Άγιορειτικών Μονών.

Διά την δικαίωσιν ήμών, θα πρέπει πρωτίστως νά προσφύγωμεν εις τόν Θεόν, τόν μόνον δυνάμενον νά λυτρώση ήμάς εκ του κινδύνου της ύφαρπαγής των λατρευτικών μας χώρων. Έχοντες τουτο ύπ' όψιν, ή Ίερά Σύνοδος της Έκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών άπεφάσισεν όπως έν έκάστη Μονή και Ένορία τελεσθί άγρυπνία ύπέρ της αίσίας εκβάσεως των δικαστικών άγώνων της Έκκλησίας μας. Ή ήμέρα τελέσεως της άγρυπνίας θα καθορισθί έλευθέως ύφ' έκάστης Μοναστικής Άδελφότητος και Ένορίας. Μετά τό πέρας της θείας Λειτουργίας [εις την όποιαν δέον όπως άναγνωσθούν τά συνημμένα άναγνώσματα, άποστολικόν και εύαγγελικόν] και πρό της απολύσεως νά άναγνωσθούν ύπό του λειτουργού εύκρινώς αί έπισυναπτόμεναι εύχαί.

Όσαύτως, διά την άντιμετώπισιν μέρους των δικαστικών έξόδων αυτού του τιτανίου άγώνος, ή Ίερά Σύνοδος άπεφάσισε την διενέργειαν δισκοφορίας εις άπαντας τους Ίερούς Ναούς, την Κυριακήν μετά την Ύψωσιν του Τιμίου Σταυρου 15/28 Σεπτεμβρίου 2008, έορτή του Άγίου Νικήτα και άνάμνησις της Γ Έμφανίσεως του Τιμίου Σταυρου. Τό προϊόν της δισκοφορίας θα άποσταλθί εις τά γραφεία της Ίεράς Συνόδου

Ὁ μακαριστός Ἱερομόναχος
Φιλάρετος Παπαμακάριος.

μέ την ἔνδειξιν: «διά τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας». Αἱ δὲ Ἱεραὶ Μοναὶ καὶ τὰ Σωματεῖα καλοῦνται νὰ συνεισφέρουν κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνατοτήτων αὐτῶν, δι' ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ἀποστελλομένης ὁμοιοτρόπως. Ἀλλὰ καὶ οἷοσδήποτε πιστός, ἐὰν τὸ ἐπιθυμῇ, δύναται νὰ συνδράμῃ καὶ ἐκτὸς τῆς διαδικασίας τῆς δισκοφορίας.

Εἶθε ὁ παντοδύναμος Κύριος, ὁ ἐπακούσας τὰς δεήσεις τῶν Καισαρέων καὶ διασώσας αὐτοὺς ἐκ τοῦ κινδύνου τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου νὰ ἀκούσῃ καὶ ἡμῶν τὰς προσευχάς.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Γραμματεὺς
† Ὁ Μαρθῶνος Φώτιος

ΚΑΤΑ ΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος γ', Ψαλμ. ΕΖ'.

Αναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στιχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπτωσαν, ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα (ΚΕ' 1-12).

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖνες, Φῆστος ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας· ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν, αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ τὴν ὁδόν. Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἐαυτόν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησί, συγκαταβάντες, εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι, ἀπολογουμένου αὐτοῦ ὅτι, οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον. Ὁ Φῆστος δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱερουσαλήμ ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ; Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστὼς εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις· εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. Τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ', Ψαλμ. ΛΔ'.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντας με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας με.

Επιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου.

Ὁ μακαριστός Ἱερομόναχος
Ἀδριανός ὁ Σιναΐτης.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ΙΗ' 2-8)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος. Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄνθρωπον ἐντρέπομαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδίκησω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑποπιάξῃ με. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βωόντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει.

Κοινωνικόν.

Εξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ρῦσαι με.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ

Ψάλλονται τὰ ἑξῆς:

Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων

δαρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΕΥΧΗ

(Διασκευὴ ἐκ τῆς εὐχῆς εἰς ἐπιδρομάς ἐθνῶν
Μακαρίου τοῦ Φιλαδελφείας)

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τίς ὁμοιοθήσεται σοι; Τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν; Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνατός ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας ἡμᾶς; Μὴ σιγῆσης μηδὲ καταπραΰνης ὁ Θεός, ἀναταπόδοσιν τοῖς πολεμίοις τῆς ἀληθείας, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἰσχυσαν καὶ οἱ μισοῦντές Σε ἦραν κεφαλὴν. Ἐπὶ τῶν λαόν σου κατεπανουργεῦσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν πιστῶν δούλων σου. Ἦλθosan ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν Ναόν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο τὴν τιμίαν σου Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον. Ἀλλ' ἕως πότε, Κύριε, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν; ἕως πότε ἀσεβεῖς καυχήσο-

Ἡ Μονὴ Βατοπεδίου Ἁγίου Ὁρους.

*Ὁ μακαριστός Ἱερομόναχος Ἀδριανός
ὁ Συναΐτης ἔμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἀγίων Πάντων Ζακύνθου.*

νται; Μέχρι τίνος χρήσεται παράνομος ἐξουσίαν; Ἔως τίνος ὑψωθήσεται ῥάβδος ἀσεβῶν κατὰ τοῦ κλήρου τῶν ἡγιασμένων; Οἱμοι ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, καὶ ἐσμικρύνθημεν παρά πάντα τὰ ἔθνη! Οἱμοι ὅτι οἱ λυποῦντες ἡμᾶς σφόδρα κατισχύουσι καὶ ἡ πληγὴ ἡμῶν στερεὰ ἐγεννήθη! Καὶ Σὺ, Κύριε, ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ; Ἀλλ' ἐλπῶ, ὡς Ζαχαρίας, ἐπὶ Σὲ, Κύριε, τὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὅτι Θεὸς οἰκτεῖρων Σὺ εἶ, ἐξουθενῶν βουλάς ἰσχυρῶν καὶ ταπεινῶν εὐχὰς προσδεχόμενος. Τί ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακράν; Τοῖς ἐκκλίνασι, δηλαδή, ἐξ ὁδοῦ ἀληθείας εἰς παρατροπὴν δογμάτων, καὶ τοῖς ἀθετοῦσι καθάπαξ εἰς ἀσέβειαν; Οἵτινες, λόγον πανσόφου διδασκαλίας οὐκ

ἐπιστάμενοι, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὡς ἐγκατάλειψιν δι-
αβάλλουσιν. Ἔδει γὰρ τούτους μὲν ἐκ τῶν ἱερῶν ἀ-
κοῦσαι λόγων, ὅτι κρινόμενοι ὑπὸ Κυρίου παιδεύο-
μεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ἐκείνους
δὲ ἐκ τῶν κοινῶν καταμαθεῖν ἐννοιῶν, ὅτι οὐχ οἱ τε-
θνηκότες, οὐδὲ οἱ νεκροὶ τῆς ἱατρικῆς ἐπιμελείας ἀ-
ξιοῦνται, ἀλλ' οἱ ζῶντες ἐν ἀσθενείᾳ, τῆς τῶν θερα-
πευόντων προνοίας ἀπολαύουσι· καὶ τὴν ἐγκόσμιον
ταύτην δοκιμασίαν, εἰς ὑπερκόσμιον μετατιθεμένην
εὐφροσύνην, ὁψέποτε συνιέναι. Ἀλλ' οὐκ ἔγνωκαν οὐ-
δέ συνήκαν· καὶ διὰ τοῦτο ἀφροσύνην ἡμῖν ὀνειδί-
ζουσι, καὶ τὴν εἰς Σὲ πεποίθησιν τὸν ἀληθινόν Θεόν
καὶ τὴν πατρῶαν εὐσέβειαν, διαχλευάζουσι· καὶ ὅτι τὴν
Μίαν καὶ μόνην τὴν Ἀγίαν σου Ἐκκλησίαν, τῇ Ὁρθο-
δοξίᾳ κεκοσμημένη κηρυττόντων ἡμῶν, διώκουσι, καὶ
δίκην ἀσεβείας τὴν πληγὴν τῆς ἀρπαγῆς τῶν ἱερῶν
καὶ ἁγίων Σου, οὐ πλημμελημάτων ἔκτισιν, ἡγοῦνται
οἱ παράφρονες· καὶ τὴν Σὴν καταφρονοῦντες ἀνοχήν,
βλασφημοῦσι τὴν πίστιν, καὶ τὴν Ἀγίαν διαχλευά-
ζουσιν Ἐκκλησίαν Σου. Ἀλλὺ ἄνες Κύριε, ἄνες, ὁ φι-
λανθρωπότατος Θεὸς οἰκτίρησον, ὁ συμπαθέστατος
καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, καὶ μὴ παρίδης τὴν δέησιν τῶν
ἁμαρτωλῶν ἡμῶν· ἀλλὰ γενοῦ μεθὺ ἡμῶν ὡς μαχη-
τῆς ἰσχυρός, ὅτι οὐκ ἀδυνατεῖν παρὰ Σοὶ σῶζειν καὶ
ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις. Κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ Σοὶ πεποίθαμεν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί Σου τεθαρρήκαμεν· καὶ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμα
Σου Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι μεθὺ ἡμῶν εἶ
πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ
ὑψωθήτω κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατα-
σχυνθήτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, καὶ πτοηθήτωσαν
οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς, καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ συντρι-
βήτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, καὶ ἡ δυναστεία αὐτῶν μὴ ὑπαρ-
ξάτω· καὶ γνώτωσαν ἅπαντες ὅτι ὄνομά Σοι Κύριος,
Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ Σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα· καὶ Σὲ δεῖ προ-
σκυνεῖν ἐν πίστει εὐσεβεῖ, τὸν ἀληθινόν Θεόν καὶ Σω-
τῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Σου Πατρί, καὶ τῷ Πα-
ναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶν-
τι εὐθικρισίαν εἰς ἀπονομήν τοῦ δικαίου χαρισά-
μενος· ὁ Δανιὴλ τὸν Προφῆτην σοφίσας καὶ τὴν Σω-
σάναν ἐκ τῆς ἀδίκου κρίσεως ρυσάμενος· ὁ τὸν Ἀπό-
στολον τῶν ἐθνῶν Παῦλον διασώσας ἐκ χειρὸς τοῦ ἔ-
θνους τῶν Θεοκτόνων Ἑβραίων· ὁ διὰ θαύματος τοῦ
ἐν ἱεράρχαις Ἀγίου Σου Νικολάου τοὺς ἀθώους δια-

Ἡ Μονὴ Μεγίστης Λαύρας Ἀγίου Ὁρους.

σώσας ἐκ τοῦ ἀδίκου θανάτου· ὁ διὰ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τῆς προσευχῆς τῶν Καισαρέων ταχύ ἐπακούσας καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ ρυσάμενος· ὁ εἰπὼν ὅτι ὁ Θεὸς ποιήσει ἐν τάχει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, τῶν βοώντων πρὸς Αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ μακροθυμῶν ἐπὶ αὐτοῖς· ὁ τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σου Σταυροῦ τοῖς πιστοῖς καὶ γνησίοις δούλοις Σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανίσας ἐν οὐρανῷ εἰς σημεῖον τῆς Σῆς εὐδοκίας, ἐπακούων τῶν δεομένων Σου· ὁ ἐντειλάμενος ἡμῖν διὰ τοῦ κήρυκος τῶν ἐθνῶν ἀποστόλου Σου· στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις. Αὐτὸς Κύριε Παντοκράτωρ ἀντιλαβοῦ καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἐξελοῦ ἐξ ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκων καὶ διωκτῶν ρῦσαι ἡμᾶς.

Δίκασον τοὺς ἀδικοῦντας ἡμᾶς· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθραίνοντες τὴν ἁγίαν ἡμῶν πίστιν καὶ τὸν νόμον Σου καταπατοῦντες καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Σου ἐξουθενοῦντες, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου σου οἱ μισοῦντες σε. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀσεβεῖς ἀπὸ προσώπου Σοῦ τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ πιστοὶ δούλοι Σου εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον Σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Δὐτὸς, Κύριε, ὁ Δίκαιος ὢν καὶ δικαιοσύνας ἀγαπῶν, συγχώρησον ἡμῶν τὰ παραπτώματα καὶ ἐλευθέρωσον τὰ ἱερά Σου σεβάσματα ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἐπιβούλων. Φώτισον τοὺς κριτὰς ἵνα τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνωσι καὶ δικαίωσον τὸν ἱερόν ἀγῶνα τῶν δούλων σου. Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὐ ἡμῖν γένηται, ἀλλὰ οὐκ ἐξεκλίναμεν ἐκ τῆς ἀ-

γίας ἡμῶν πίστεως, οὐδὲ ἐκλίναμεν γόνυ τῷ Βάαλ τῆς αἵρέσεως. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ἡ προαναφερθεῖσα τάξις δύναται νὰ χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς ἄλλας παρομοίους περιπτώσεις, ὅπως εἰς τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα τῶν ψευδοεσφιγμενιτῶν κατὰ τῶν Μοναστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας τὰ ὁποῖα ἀπομετοχοποιήθησαν ἐν ὄψει τοῦ κινδύνου τῆς συστάσεως οἰκουμενιστικῆς ψευδοεσφιγμενικῆς ἀδελφότητος εἰς ὑποκατάστασιν τῆς παλαιφάτου καὶ κανονικῆς. Ἀκόμη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὴν διακαίωσιν τοῦ ἀγῶνος τῶν γνησίων Ἐσφιγμενιτῶν πατέρων ἀπὸ τὸν διακαστικὸν καταγιγισμόν τῶν ψευδεπιγράφων τοιούτων. Κάθε Ἐνορία ἢ Μοναστική ἀδελφότης δδύναται νὰ βοηθήσῃ διὰ τοῦ τρόπου τούτου (ἀγρυπνίας καὶ προσευχῆς) πολὺ περισσότερο ἀπὸ διαβήματα καὶ διαδηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας οἱ ἰθύνοντες συνήθως κωφεύουν. Ὁ Παντοδύναμος Θεός, ὅμως, θὰ ἐπέμβῃ πρὸς τὴν βοήθειαν ἡμῶν ἂν ἔστω μία δικαία ψυχὴ ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν πιστῶν μας δεηθῇ ἐνθέρμως πρὸς τοῦτο.

*“Ὁ Γαβριήλ τῆς ψευδωνύμου ἀδελφότητος
θραύει τὰς θύρας τοῦ κонаκίου τῆς παλαιφάτου
ἀδελφότητος τῆς Ἐσφιγμένου ὑπὸ τὰ ἀδιάφορα
βλέμματα τῶν ἀστυνομικῶν*

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Παραδείγματα ταπεινοφροσύνης

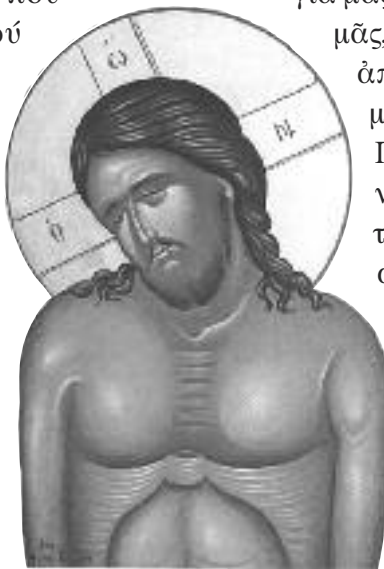
Ξκανες κάτι ταπεινό; Μήν υπερηφανευθῇς, διότι ἔχασες τὰ πάντα. Τέτοιος ἦταν ὁ Φαρισαῖος. Ὑπερηφανεύθηκε, ἐπειδὴ ἔδινε στοὺς φτωχοὺς τὸ δέκατο ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά του, καὶ τὰ ἔχασε ὅλα. Ὁ τελώνης ὅμως δέν ἔκανε τὸ ἴδιο (Λουκ. 18, 9-14). Ἄκουσε πάλι τὸν Παῦλο, πού λέγει: «*Ἡ συνείδησίς μου δέν μέ ἐλέγχει γιά τίποτε. Ἀλλά δέν ἀποδεικνύει ὅτι εἶμαι πράγματι ἀθῶος*» (Α΄ Κορινθ. 4,4). Βλέπεις ὅτι δέν ἐξύψωσε τὸν ἑαυτό του, ἀλλά μέ κάθε τρόπο τὸν συγκρατοῦσε καὶ τὸν ταπείωνε, παρ' ὅλο πού εἶχε φθάσει στήν ὑψηλότερη κορυφή τῆς ἀρετῆς; Καί οἱ τρεῖς νέοι ἦταν μέσα στή φωτιά καὶ μέσα καί μέσα στό καμίνι καὶ τί ἔλεγαν; «*Ἀμαρτήσαμε, παρανομήσαμε*» (Πρόσ. Τριῶν παιδῶν 3,5). Αὐτό σημαίνει νά ἔχῃς ψυχὴ γεμάτη συντριβή. Γι' αὐτό μπορούσαν νά λένε: «*Ἄς γίνουμε δεκτοὶ ἀπὸ Σένα προσφέροντες στήν ἀγαθότητά σου ψυχὴ πού ἔχει συντριβὴ ἀπὸ εἰλικρινῆ μετάνοια καὶ ταπεινὸ φρόνημα*» (ὁ.π. 3, 15). Ἔτσι κι ὅταν μετὰ ἔπесαν στό καμίνι ἦταν πάρα πολὺ ταπεινωμένοι, καὶ πολὺ περισσότερο τότε παρὰ πρὶν πέσουν. Ὅταν εἶδαν, δηλαδή, τὸ θαῦμα πού ἔγινε, θεωρώντας τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς ἀνάξιους τῆς σωτηρίας, ὁδηγήθηκαν σέ ταπεινοφροσύνη. Γιατί ὅταν πεισθοῦμε ὅτι ἔχουμε δεχθῇ μεγάλες εὐεργεσίες χωρὶς ν' ἀξιζοῦμε, στενοχωριόμαστε πάρα πολὺ. Ὅμως, ποιά εὐεργεσία δέχθηκαν ἐκεῖνοι χωρὶς νά τὸ ἀξιζοῦν; Παρέδωσαν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς σέ καμίνι, αἰχμαλωτίστηκαν, ἐνῶ ἀμάρτησαν ἄλλοι—διότι ἦσαν τότε νεαροί— καὶ δέ γόγγυσαν, οὔτε ὀργίσθηκαν, οὔτε εἶπαν: «*Ναί, ποιό, λοιπόν*

εἶναι τὸ καλὸ σέ μᾶς πού ὑπηρετοῦμε τὸν Θεό; Τί ὠφεληθήκαμε προσκυνώντας τον; Αὐτός εἶναι ἀσεβής καὶ ἔγινε κύριός μας. Τιμωρούμαστε ἀπὸ τὸν εἰδωλολάτρη, ὁδηγηθήκαμε σέ αἰχμαλωσία, χάσαμε πατρίδα, ἐλευθερία, ὅλα τὰ πατρικά, γίναμε αἰχμάλωτοι καὶ δοῦλοι, ὑπηρετοῦμε σέ βασιλιά βάρβαρο». Τίποτε τέτοιο δέν εἶπαν. Ἀλλά τί; Ἀμαρτήσαμε, παρανομήσαμε. Καὶ δέν παρακαλοῦν γιά τὸν ἑαυτό τους, ἀλλά γιά ἄλλους: «*Μᾶς παρέδωσες στό χέρι ἀνός βασιλιά, τοῦ ὁποίου ὁμοιος σέ ἀδικία, κακότητα καὶ σκληρότητα δέν ὑπάρχει πάνω στή γῇ*» (ὁ. π. 3, 8). Ὁ Δανιήλ, πάλι, πού γιά δεύτερη φορὰ ρίχτηκε σέ λάκκο, ἔλεγε: «*Μέ θυμήθηκες ὁ Θεός μου*» (Δαν. 12, 38). Γιατί δέ θά σέ θυμόταν, Δανιήλ, ὅταν τὸν δόξασες μπροστά στόν βασιλιά λέγοντας: «*Μοῦ ἀποκαλύφθηκε αὐτό τὸ ὄνειρο ὅχι διότι ὑπάρχει περισσότερη σοφία σέ μένα*» (Δαν. 2,30), ἀλλά ὅταν ρίχτηκες στό λάκκο τῶν λιονταριῶν, ἐπειδὴ δέν ὑπάκουσες στήν πονηρότατη ἐκείνη διαταγή, γιατί δέ θά σέ θυμόταν; Γι' αὐτό ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα, δέν ἔχεις ριχτεῖ τώρα γι' αὐτόν; Ναί, λέγει, ἀλλά εἶμαι ὀφειλέτης πολλῶν. Ἄν ὅμως ἐκεῖνος μίλησε ἔτσι ὕστερα ἀπὸ τόση μεγάλη ἀρετή, τί θά μπορούσαμε νά ποῦμε ἐμεῖς; Ἀλλά ἄκουσε τί λέγει ὁ Δαυίδ: «*Ἄν ἀποφασίσῃ νά ἀποσύρῃ τὴν εὐνοιά του ἀπὸ ἐμένα, τότε ἐγὼ εἶμαι στήν διάθεσί του, ἅς μέ κἀνῇ ὅ,τι θέλει*» (Β΄ Βασιλ. 15, 26). Καὶ ὅμως, μπορούσε νά πῇ ἄπειρα καοτροθώματά του. Ἐπίσης καὶ ὁ Ἡλὶ λέγει: «*Ὁ Κύριος ἅς κἀνῇ ὅ,τι αὐτός κρίνει καλὸ*» (Α΄ Βασιλ. 3, 18).

Αὐτό εἶναι γνώρισμα δούλων ἀγαθῶν, ὅχι

μόνο στίς εὐεργεσίες, ἀλλά καί στίς τιμωρίες νά ἀναθέτουν τά πάντα στό Θεό. Πῶς, λοιπόν, δέν εἶναι παράλογο, ἐάν ἔμεῖς ἀφήνουμε τούς κυριούς νά χτυποῦν τούς ὑπηρέτες, γνωρίζοντας ὅτι τούς λυποῦνται, ἐπειδή αὐτοί ἀνήκουν σ' ἐκείνους, καί ὁ Θεός, ὅταν τούς τιμωρῇ, δέν θά τούς λυπηθῇ; Αὐτό ὑπαινίχθηκε καί ὁ Παῦλος ὅταν εἶπε: «Εἴτε ζοῦμε εἴτε πεθαίνουμε ἀνήκουμε στόν Κύριο» (Ρωμ. 14, 8). Δέ θέλει, λέγει, νά ἐλαττωθῇ ὁ πλοῦτος του. Ξέρει πῶς τιμωρεῖ, δικούς του τιμωρεῖ. Κανείς δέν μᾶς λυπᾶται τόσο, ὅσο αὐτός πού μᾶς ἔφερε στή ζωή ἀπό τό μηδέν, πού ἀνατέλλει τόν ἥλιο, πού βρέχει, πού ἐμφυσᾷ τήν ψυχή, πού γιά χάρι μας ἔχει δώσει τόν Υἱό του.

Ἀλλά, ὅπως εἶπα, καί γι' αὐτό λέγω ὅλα αὐτά, ἅς εἴμαστε ταπεινόφρονες ὅπως πρέπει, καί ἅς μή μᾶς γίνη αὐτό ἀφορμή ὑπερηφάνειας. Εἶσαι ταπεινός; Νά μήν ὑπερηφανεύεσαι γι' αὐτό. Εἶσαι ταπεινός καί μάλιστα ταπεινότερος ἀπό ὅλους τούς ἀνθρώπους; Νά μήν ὑπερηφανεύεσαι γι' αὐτό, οὔτε νά κατακρίνης τούς ἄλλους, γιά νά μή χάσης τό καύχημά σου. Γι' αὐτό δείχνεις ταπεινοφροσύνη, γιά ν' ἀπαλλαγῇς ἀπό τήν ἀλαζονεία. Ἄν λοιπόν, μέ αὐτήν πέσης σέ ἀλαζονεία, καλλίτερα νά μή δείχνεις ταπεινοφροσύνη, διότι ἄκουσε τόν μακάριο Παῦλο, πού λέει: «*Ἡ ἁμαρτία προξενεῖ τόν θάνατο διὰ μέσου τοῦ καλοῦ, γιά νά φανῇ ὡς ἁμαρτία, γιά ν' ἀποδειχθῇ ὑπερβολικά ἁμαρτωλή ἡ ἁμαρτία διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς*» (Ρωμ. 7,13). Ὅταν σοῦ ἔλθῃ ἡ σκέψις νά θαυμάσης τόν ἑαυτό σου γιά τήν ταπεινοφροσύνη σου, σκέψου τόν Κύριό σου πού κατέβηκε, καί δέ θά θαυμάσης πιά τόν ἑαυτό σου, οὔτε θά τόν ἐπαινέσης, ἀλλά καί θά τόν περιγελάσης, διότι δέν ἔκανε τίποτε. Ὅπωςδήποτε νά θεωρῇς τόν ἑαυτό σου ὀφειλέτη. Ὅ,τι κι ἂν κάνῃς, θυμήσου ἐκείνη τήν παραβολή: «*Ποιός ἀπό σᾶς πού ἔχει δοῦλο γιά νά τοῦ ὀργώνῃ τά χωράφια ἢ νά βόσκη τά πρόβατα, ὅταν ἔρθῃ στό σπίτι ἀπό τό χωράφι θά τοῦ πῇ: "ἔλα ἀμέσως νά*

φᾶς"; Δέν θά τοῦ πῇ μᾶλλον ἐτοίμασε νά δειπνήσω;» (Λουκ. 17, 7-8). Μήπως δείχνουμε εὐγνωμοσύνη στούς ὑπηρέτες μας, ὅταν μᾶς ὑπηρετοῦν; Καθόλου. Ὁ Θεός ὅμως μᾶς εὐγνωμονεῖ, ὄχι ὅταν τόν ὑπηρετοῦμε, ἀλλά ὅταν κάνουμε αὐτό πού μᾶς συμφέρει. Ἀλλ' ὅμως ἅς μή συμπεριφερώμαστε ἔτσι, σάν νά μᾶς ὀφείλῃ εὐγνωμοσύνη, γιά νά μᾶς ὀφείλῃ περισσότερη, ἀλλά σάν νά ξεχρεώνουμε κάποιο χρέος. Καί πραγματικά, χρέος εἶναι τό πρᾶγμα, καί ὅλα ὅσα θά κάνουμε εἶναι χρέος. Ἄν, δηλαδή, ἀγοράζοντας δούλους μέ χρήματα θέλουμε πάντοτε νά ζοῦν γιά μᾶς καί ὅσα θά ἔχουν νά τά ἔχουν γιά

μᾶς, πόσο αὐτός πού μᾶς ἔφερε στή ζωή ἀπό τό μηδέν καί πού στή συνέχεια μᾶς ἐξηγόρασε μέ τό τίμιο αἷμα; Πλήρωσε γιά μᾶς τόση τιμή, ὅση κανεῖς δέ θά δεχόταν οὔτε γιά τό παιδί του νά πληρώσῃ. Ἔχυσε τό δικό του αἷμα. Ἄν λοιπόν, ἔχουμε ἅπειρες ψυχές καί τίς θυσιάσουμε ὅλες, ἄραγε θά ἀποδώσουμε τήν ἴση τιμή; Καθόλου. Γιατί; Ἐπειδή αὐτός τό ἔκανε αὐτό χωρίς νά μᾶς τό ὀφείλῃ, ἀλλά τά πάντα ἦταν ἔργο χάριτος, ἐμεῖς ὅμως καί πάλι ὀφείλουμε. Ἀκόμη, αὐτός, παρ' ὅλο πού ἦταν Θεός, ἔγινε δοῦλος

καί παρ' ὅλο πού δέν ἦταν κάτω ἀπό τήν ἐξουσία τοῦ θανάτου, βρέθηκε κάτω ἀπό τήν ἐξουσία του μέ σῶμα, ἐνῶ ἐμεῖς, κι ἂν ἀκόμη θυσιάσουμε γι' αὐτόν τίς ψυχές, θά τίς παραδώσουμε ὅπωςδήποτε στό νόμο τῆς φύσεως, καί χωρίς τήν θέλησί μας ὕστερα ἀπό λίγο θ' ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό αὐτήν. Ἔτσι καί μέ τά χρήματα, ἂν δέν τά δώσουμε γι' αὐτόν, θά τά ἀποδώσουμε ἐξαναγκαζόμενοι ἀπό τόν θάνατο. Ἔτσι καί στήν περίπτωσι τῆς ταπεινοφροσύνης, ἂν δέν δείξουμε γι' αὐτόν ταπεινοφροσύνη, θά ταπεινωθοῦμε ἐξ αἰτίας τῶν θλίψεων, τῶν συμφορῶν καί τῶν καταδυναστεύσεων. (Πρός Φιλήμονα Β', ΕΠΕ 24, 172-178. PG 62, 711-714).

[Ἀπό τή σειρά: «Χρυσοστομικός Ἀμβων», τόμ. Β', ἐκδ. Σπυρίδωνος Ἱερομονάχου Ν. Σκήτη Ἀγίου Ὁρους, σελ. 94-101]

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΙΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ π. ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΚΙΟΚΑ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Ἦερίπου ἓνα μῆνα εἶχαν φύγει ἀπὸ τὸν Ἅγιο Πέτρο, ἀπὸ βουνό σὲ βουνό, ἀπὸ δάσος σὲ δάσος, νηστικοί, ξυπόλυτοι γιατί ἔλειωσαν οἱ σόλες ἀπὸ τὰ παπούτσια τους, ἦταν διψασμένοι, ταλαιπωρημένοι καὶ ἄϋπνοι. Ἐφτασαν μετὰ ἀπὸ μεγάλη ταλαιπωρία στὰ βουνά, στὰ Κρῶρα, πού λέγεται σήμερα Στεφάνι. Ἐκεῖ λοιπόν ἦταν τό στρατηγεῖο τῶν ἀνταρτῶν, ἐκεῖ εἶχαν καὶ τό παιδί τους. Πῆγαν, παρεκάλεσαν τὸν ἀξιωματικό τους νὰ τοὺς τὸν δώσουν καὶ τοὺς εἶπε νὰ ἀφήσουν τό παιδί καὶ νὰ κρατήσουν τὸν ἴδιο. Εἶδαν ἓνα παπᾶ κουρελιασμένο, μέ δάκρυα στὰ μάτια, πού ἔτρεχαν αἷματα ἀπὸ τὰ πόδια του, ὅπως καὶ τῆς παπαδιάς. Ἀποφάσισαν νὰ τοὺς δώσουν πίσω τό παιδί καὶ μέ πολύ φόβο ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, προφυλάξεις καὶ ταλαιπωρία, ἐπέστρεψαν πίσω στὰ ὑπόλοιπα παιδιὰ τους.

Ἀφοῦ τελείωσε αὐτή ἡ περιπέτεια, ἄρχισε ἄλλη. Ὁ παπᾶς, μέ τό νέο, τοῦ χωριοῦ Λεύκτρα, ἤθελε νὰ ἐξοντώσει τὸν παπᾶ μέ τό παλιό, τὸν παπα-Χρῆστο, καὶ ἄλεσε ἓνα μικρό παιδί νὰ πάει νὰ δεῖξει στοὺς Γερμανούς ποῦ ἔμενε ὁ παπα-Χρῆστος.

Βλέπει τό παιδάκι τὸν γιό τοῦ παπα-Χρήστου καὶ τοῦ λέει «πές τοῦ πατέρα σου νὰ φύγει γιατί μέ ἔβαλε ὁ ἄλλος ὁ παπᾶς νὰ φέρω τοὺς Γερμανούς στό σπίτι σας νὰ τὸν συλλάβουν». Καὶ τοῦ λέει ὁ γιός τοῦ παπα-Χρήστου «βρέ κουτέ νὰ τοὺς πᾶς στό σπίτι αὐτουνοῦ». Καὶ ἔτσι ἔκανε, τοὺς πῆγε ἐκεῖ καὶ μόλις ἐπέστρεψε αὐτός σπίτι του, τὸν ἔπιασαν οἱ Γερμανοί, τὸν ἔβαλαν στό καμιόνι (φορτηγό) καὶ τὸν πῆγαν ἔξω ἀπὸ

τό χωριό καὶ τὸν ἔκαναν τουλούμι στό ξύλο, τὸν ἔπρηζαν καὶ τὸν μαύρισαν καὶ λύσσαξε ἀπὸ τό κακό του. Μετὰ ἔβαλε δύο ληστές νὰ σκοτώσουν τὸν παπα-Χρῆστο. Εἶχαν πάρει κάποια μέρα τὸν παπα-Χρῆστο σὲ ἓνα ἄλλο χωριό μ' ἓνα ἁμαξάκι μέ ἄλογα γιὰ νὰ κάνει λειτουργία καὶ νὰ κοινωνήσῃ τὸν κόσμο. Οἱ δύο ληστές εἶχαν ξαπλώσει κάτω ἀπὸ ἓνα γεφυράκι ἐκεῖ τοῦ εἶχαν στήσει καρτέρι. Ἦταν καλοκαίρι καὶ ὥσπου νὰ τελειώσει τὴν λειτουργία ὁ παπᾶς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ περάσῃ τό ἁμαξάκι πάλι ἀπὸ τὴν γέφυρα, κόντενε μεσημέρι. Τοὺς πῆρε ὁ ὕπνος καὶ πέρασε τό ἁμαξάκι μέ τὸν ἁμαξά, τὸν παπᾶ καὶ τὴν παπαδιά καὶ δέν τοὺς κατάλαβαν. Κάποια στιγμή ξυπνάει ὁ ἓνας καὶ βλέπει τὸν ἄλλον νὰ κοιμᾶται ἀκόμα, τότε βγάζει τό περιστροφό του καὶ σκοτώνει τὸν ἄλλο ληστή καὶ τοῦ παίρνει ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του. Κατὰ τό ἀπόγευμα τὸν ἔφερε ὁ δρόμος στὸν Ἅγιο Πέτρο. Μόλις ἔφτασε κοντὰ ὁ παπα-Χρῆστος τὸν εἶδε καὶ φώναξε στὴν παπαδιά: «πῆγαινε καὶ φέρε νερό καὶ λίγο πρόσφορο πού 'χει περισσέψῃ ἀπὸ τὴν λειτουργία, γιατί ἔρχεται μουσαφίρης καὶ θά 'ναι πεινασμένος καὶ διψασμένος».

Αὐτός μόλις εἶδε ὅτι τό ψωμάκι εἶχε τὴν σφραγίδα τοῦ πρόσφορου δέν τό ἄγγιξε καθόλου καὶ ταράχτηκε. Ἦπιε μόνο τό νερό καὶ εἶπε: «ψάχνω νὰ βρῶ τὸν παπα-Χρῆστο τὸν Γκιόκα» καὶ τοῦ λέει ὁ παπα-Χρῆστος. «Ἐγὼ εἶμαι, ὀρίστε, τί μέ θέλεις;» «Μέ ἔχουν βάλει νὰ σέ σκοτώσω». «Ἐ! νὰ 'μαι λοιπόν, τί θά κάνεις τώρα;»

Καὶ τὸν ρωτᾷ ὁ ληστής, τὸν μάρτυρα-Γιώργη τὸν Γκιόκα πού εἶναι ἀπὸ τό Κριεκούκι καὶ κατοικεῖ στὴν Τανάγρα τὸν γνωρίζεις; «Εἶναι ὁ πατέρας μου» του ἀπάντησε. «Πῶ πῶ

τί θά ἔκανα θά σκότωνα τόν γιό του μπαρμπα-Γιώργη; πού 'χει βοηθήσει τόν πατέρα μου καί μᾶς ἔχει εὐεργετήσει πολλές φορές». Μετά μαρτύρησε ποιός τούς εἶχε βάλει νά τόν σκοτώσουν καί ἔφυγε.

Κάποια ἄλλη μέρα περνοῦσαν κοντά στόν Ἅγιο Πέτρο Γερμανοί καί ἡ παπαδιά εἶχε βγεῖ ἀπό τό κελί τό ὁποῖο ἦταν περίπου 30 μέτρα ἀπό τό ναό, γιά νά ἀνάψει τά καντήλια τῆς ἐκκλησίας καί τήν πυροβολοῦσαν. Τότε κρύφτηκε μέσα σ' ἓνα κοτετσάκι καί περνοῦσαν οἱ σφαῖρες σφυρίζοντας ἀπό δίπλα της, εὐτυχῶς δέν τήν πέτυχαν, καί ἔφυγαν οἱ Γερμανοί νομίζοντας ὅτι τήν σκότωσαν.

Πολλές φορές ἀκούγονταν μέσα ἀπό τήν ἐκκλησιά τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ἀγγελικές ψαλμωδίες οὐράνιες, καθὼς καί πολλές νύχτες ἀστραπτε ὅλη ἡ ἐκκλησία (ὅπως βλέπουμε τήν Ἀκρόπολη φωταγωγημένη καί περισσότερο ἀκόμη), γιατί ἦταν οὐράνιος φωτισμός, θεϊκός, πού θαμπωνόσουν ὅταν τό κοιτάζες, μαζί καμιά φορά καί μέ τίς ἀγγελικές ψαλμωδίες. Αὐτά τά ἄκουγε ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ παπα-Χρήστου καί τά ἔβλεπε γιατί κατοικοῦσαν ἐκεῖ.

Κάποια ἄλλη φορά ἦταν μιά γριούλα ἐτοιμοθάνατη καί φώναξαν τόν παπα-Χρήστο νά πάει νά τήν κοινωνήσει τήν Ἁγία Κοινωνία καί καθὼς περνοῦσε σέ μιά γειτονιά τοῦ χωριοῦ, μέ τά Ἅγια Μυστήρια στά χέρια του μαζί μέ τό φαναράκι, εἶχαν βγεῖ ἔξω στό δρόμο οἱ γυναῖκες καί κοροϊδεύαν τόν παπᾶ μέ τό παλιό. Ἦταν ἓνα παιδάκι 5-6 ἐτῶν πού κρατοῦσε ἓνα καμουτσίκι στό χέρι του καί πῆγε καί χτύπησε τόν παπᾶ πού κρατοῦσε τό Ἅγιο Δισκοπότηρο καί ὅλες οἱ γυναῖκες ἔβαλαν τά γέλια, βλέποντας αὐτή τήν σκηνή. Ἐριξε ὁ παπα-Χρήστος τό βλέμμα του στήν μητέρα τοῦ μικροῦ, πού καί αὐτή γελοῦσε εἰρωνικά, ἀντί νά μαλώσει τόν μικρό καί τότε εἶπε μέ τό πνεῦμα του ὁ παπᾶς «νά σοῦ ξεραθεῖ τό χέρι» καί συνέχισε τόν δρόμο του γιά τήν ἀποστολή

του, κοινωνήσε τήν γριούλα καί ἐπέστρεψε σπίτι του.

Τήν ἐπομένη κιόλας τό χεράκι τοῦ παιδιοῦ ὄντως καί ξεράθηκε, ἄρχισαν νά τό πηγαίνουν στούς γιατρούς τῆς Θήβας, τῆς Ἀθήνας, πουθενά ὅμως δέν γιатρευόταν τό χεράκι τοῦ παιδιοῦ. Ὑστερα ἀπό τρεῖς μῆνες περίπου, ἦρθε στήν σκέψη τῆς μητέρας του αὐτό τό περιστατικό. Πάει λοιπόν καί τό λέει στόν παπᾶ μέ τό νέο, αὐτός τήν ἔστειλε στόν Δεσπότη στήν Λεμβαδιά μέ τό νέο καί τοῦ εἶπε γιά τό χεράκι τοῦ παιδιοῦ της, γιά τούς γιατρούς πού πῆγαινε καί γιά τό περιστατικό. Τότε αὐτός τῆς εἶπε ὅτι «ἂν

δέν πᾶς σ' αὐτόν τόν ἱερέα νά ζητήσεις συγχώρεση, τό παιδί σου δέν πρόκειται νά γίνει καλά, σ' ὅσους γιατρούς καί ἂν πᾶς». Ἔτσι λοιπόν ἓνα Σάββατο ἀπόγευμα πού 'χε ἔσπερινό ὁ παπα-Χρήστος στόν Ἅγιο Πέτρο, ἦρθε καί ἐκείνη μαζί μέ τό μικρό, παρακολούθησε τόν ἔσπερινό καί ὅταν τελείωσε ὁ παπᾶς τοῦ λέει· «Πάτερ σέ θέλω νά σοῦ πῶ. Μέ θυμᾶσαι ἐμένα;» Ὁχι παιδί μου, ποιά εἶσαι; τί θέλεις; «Θυμᾶσαι τότε πού περνοῦσες ἀπό τήν γειτονιά μας, γιά νά κοινωνήσεις

κάποια γιαγιά;» Τέλος πάντων τί θέλεις; «Τό παιδάκι μου ἦταν αὐτό πού κρατοῦσε τό καμουτσίκι καί ἀπό τότε ἔχει ξεραθεῖ τό χέρι του». Καλά τῆς εἶπε, περιμένετε νά τοῦ διαβάσω κάποια εὐχή καί αὔριο ποῦναι Κυριακή καί ἔχουμε λειτουργία νά φέρεις τό παιδί νά τό κοινωνήσω.

Καί ἔτσι ἔκανε τήν ἄλλη μέρα ἡ μάνα. Ἐφερε τό παιδάκι, λειτουργήθηκαν, τό κοινωνήσε καί ὥσπου νά πᾶνε στό σπίτι τους, τό χεράκι του ἔγινε καλά καί μετά ἐγύρισαν μέ τό ὀρθόδοξο οἰκογενειακῶς καί ἐκκλησιαζόνταν στόν Ἅγιο Πέτρο.

(συνεχίζεται)

Ἡ ἀναβολή τοῦ Συνεδρίου τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καί Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας*

Πρωτοβουλία τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Πανελληνίου Θρ. Ἐθν. Ὁρθ. Κοιν. τήν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τιμὴν τῶν ἀφιχθέντων ἐκ τῶν ἀπομεμακρυσμένων σημείων τῆς χώρας ἀντιπροσώπων οἵτινες μὴ λαβόντες γνῶσιν τῆς ἀναβολῆς τοῦ Ἀ' Πανελλαδικοῦ μας Συνεδρίου ἔφθασαν ἐνταῦθα, ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐν Πειραιεὶ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Χαραλάμπους τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀγίου

Οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς μετὰ τὴν λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ.Ν. Ὁρφανοτροφείου Ἀγ. Χαραλάμπους Πειραιῶς.

Διαυλείας κ. Πολυκάρπου, μεγαλοπρεπῶς ἡ Θεία Λειτουργία μετ' ἄρτοκλασίας συλλειτουργησάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πρ. Φλωρίνης κ. Χρυσοστόμου, Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρου καὶ Διαυλείας κ. Πολυκάρπου συμπαραστατουμένην ὑπὸ πλήθους Διακόνων καὶ Ἱερέων. Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν παρέστη ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀξιότιμος Κύριος Θεοφανόπουλος μετὰ τῆς ἀξιότιμου Κυρίας του, ὁλόκληρος ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ., οἱ ἀφιχθέντες ἀντιπρόσωποι τῶν παραρτημάτων καὶ πλῆθος κόσμου ἐντός καὶ ἐκτός τοῦ Ναοῦ.

Ὁ μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐκφωνηθεὶς ἐμπνευσμένος λόγος τοῦ Πανιερωτάτου Ἀγίου Προέδρου ἐνθουσίασε καὶ συνεκίνησε βαθύτατα πάντας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἐλήφθησαν διάφοραι φωτογραφίαι, ἐπηκολούθησε δὲ γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησεν ὁλόκληρος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὁ ἀξιότιμος Κύριος Θεοφανόπουλος μετὰ τῆς ἀξιότιμου Κυρίας του, τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἀντιπρόσωποι.

Ὁ Ἅγιος πρόεδρος ἐχαιρέτησε διὰ θερμῶν ἐκφράσεων τοὺς ἀντιπροσώπους, ἠὺχαρίστησε τὸν κ. Θεοφανόπουλον ὅστις εὐαρεστήθη νὰ τιμῇ τὴν ἐορτὴν καὶ νὰ παρακαθῇ εἰς τὴν τράπεζάν μας.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Κόντος ὅστις ἠὺχαρίστησε τοὺς παρακαθημένους εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἀνέλυσε τοὺς σκοποὺς δι' οὓς τὸ Συνέδριον συγκαλεῖται ἐκφράσας τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ ἱερός μας ἀγὼν θά στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας διότι τὸν εὐλογεῖ ὁ Ὑψιστος.

Ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων ὁμίλησεν ὁ κ. Σαββόπουλος τοῦ Παραρτήματος Δράμας ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας τῶν ἀντιπροσώπων καὶ μεταδὼν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν πίστιν τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐπαρχιῶν ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος.

Ἐν τέλει ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα κ. Ραυτόπουλον ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι

Κύριε Πρόεδρε

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τῆς Ὁργανώσεώς μας κατέρχεται ἀπὸ Ἱεράν συγκίνησιν τὸ μὲν διότι ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ γνωρίσῃ προσωπικῶς πολυτίμους συνεργάτας ἐκ τῶν περισσοτέρων ἀπομακρυσμένων σημείων τῆς χώρας ἀφιχθέντων καὶ μεγάλας θυσίας ὑποστάντων διὰ τὴν ἐνταῦθα ἄφιξίν των τὸ δὲ διότι ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ὑποδέχεται τὸν παρακαθήμενον μεταξύ μας Πρόεδρον Κον Θεοφανόπουλον, ὅστις εἶναι ἡ πνοή μας καὶ ὁ γρηνίτης ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐθραύσθησαν καὶ θά συντριβῶσιν μελλοντικῶς ὅλαι αἱ τυχόν ἀντιδράσεις

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 26, ἔτος 2ον, 3/3/1947, σελ. 3-4.

κατά τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ διὰ τόν ὁποῖον, ἐάν ἡμεῖς μοχθοῦμεν ὁ κ. Πρόεδρος θεμελιώνει ἐπὶ βάθρων ἀκλονήτων, δι' ὃ ὀφείλομεν αὐτῷ αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην καὶ χάριτας. Οἰαδήποτε θυσία μας θά εἶναι μηδαμεινὴ ἔναντι τῆς τεραστίας μας ὀφειλῆς διότι ἡ ἄδολος, σθεναρὰ καὶ ἀποφασιστικὴ ὑποστήριξις τοῦ Ἱεροῦ μας ἀγῶνος ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου εἶναι αὐθόρμητος καὶ στηρίζεται εἰς τὴν πίστιν τοῦ ἐπὶ τῶν δικαίων μας τὴν ὁποίαν διακηρύσσει ἐνώπιον ἐπισήμων καὶ ἀνωτάτων λειτουργῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν πνευματικῶν Ἱδρυμάτων τῆς χώρας ἀδιστάκτως καὶ μετὰ φανατισμοῦ. Εἶναι ἐν μιᾷ λέξει ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός μας ὁ σημαιοφόρος τοῦ Ἱεροῦ μας ἀγῶνος, ὁ θεόπεμπτος καθοδηγητὴς ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν Ἐθνικοθηρησκευτικῶν μας παραδόσεων φρουρὸς ἀκοίμητος.

Αἱ πρὸς τόν ὕψιστον εὐχαὶ τῆς Ἀγίας μας Συνόδου καὶ ὑμῶν τῶν ἀναξίων ὑπὲρ τῆς ὑγιείας τοῦ κ. Προέδρου καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἅς ἀκολουθῶσι αὐτόν πάντοτε καὶ ἅς κατευθύνωσι τὰ διαβήματά των ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Δέν θεωροῦμεν ἄσκοπον νά τονίσωμεν ὅτι ἐκ παραλλήλου μᾶς κατέχει λύπη, διότι δέν ἐκπληροῦνται ὁ σκοπός δι' ὃν ὑπέστηκε τόσας θυσίας καὶ κόπους ὑπεύκοντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἥς τὴν ἐπέτειον σήμερον ἄγομεν. Ἀναγκασθέντες νά ἀναβάλωμεν τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου λόγῳ τῆς καταστάσεως τὴν σοβαρότητα τῆς ὁποίας σᾶς ἀνεπτύξαμεν καὶ καλῶς γνωρίζετε, δέν παρητήθημεν, οὔτε θά παραιτηθῶμεν τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Καὶ ἡμεῖς ἄλλ' ἰδίως σεῖς ἀδελφοί θά εὐρεθῶμεν πρό νέων θυσιῶν καὶ κόπων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ, τὰς ὁποίας μέ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὅπως τώρα καὶ ἐν τῷ εὐθέτῳ χρόνῳ θά ὑποστώμεν. Θά χρειασθῇ καὶ ἡ ὑπερτάτη αὐτὴ θυσία, θά χρειασθῇ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, θέλησις καὶ ἀποφασιστικότης. Ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν εἴμεθα βέβαιοι, ἀφοῦ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τό βαθύ ὑπὲρ τῆς Πίστεως αἶσθημα τό ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἱερώτερον καὶ ἀγιώτερον.

Ἄς μὴ λησμονῶμεν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, ὅτι ὁ Ἀγὼν μας εἶναι θεοσύστατος καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἐφ' ὅσον εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἐμπεπιστευμένος θά ὑφίσταται τόν λυσώδη τοῦ ἀντιδίκου πόλεμον τοῦ τὰ πάντα μηχανευομένου διὰ νά ἀδρανίσῃ κάθε προσπάθειαν πρὸς προαγωγὴν αὐτοῦ. Ἐδῶ

ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ ἀντοχή καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν ἀντίστασιν ἡ ὁποία καθίσταται ἀδάμαστος, ὅταν ταύτην μετὰ πίστεως καὶ ἐπιμονῆς ἐπιζητήσῃ παρὰ Θεοῦ. Οὕτω πολιτευόμενοι ὅθεν θά ὑπερνικήσωμεν τό ἐμπόδιον τῆς ἀναβολῆς τοῦ Συνεδρίου μας καὶ μέ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ συντόμως ἦν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ Ἱερωτάτου αὐτοῦ καθήκοντος θά εὐρεθῶμεν παρόντες καὶ πάλιν εἰς πείσμα τοῦ μισοκάλου καὶ ἀντιδίκου τοῦ ὁρατοῦ καὶ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ.

Ταπεινῶς ἐπιτραπήτω μοι ἐν τέλει νά προτείνω, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἀνακηρύξωμεν τόν Σεβαστόν μας Κύριον Πρόεδρον ἐν ταῖς Κρατικαῖς λειτουργίαις καὶ ἰδικόν μας πρῶτον ἐπίτιμον Πρόεδρον εἰς ἔνδειξιν τῆς πρὸς αὐτόν αἰωνίας εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς μεγάλας καὶ ὑψηλὰς πρὸς τόν Ἱερόν μας ἀγῶνα εἰλικρινεῖς ἐκδουλεύσεις του.

Σ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὴν πρότασιν ὑπεδέχθησαν οἱ παριστάμενοι μετὰ χαρᾶς ἀναφωνήσαντες «Ἄξιος Ἄξιος».

Ὁ κ. Θεοφανόπουλος ἀπήντησεν εὐχαριστήσας καὶ δηλώσας ὅτι τό δίκαιον ἀνήκει ἡμῖν καὶ οὐδεὶς ἔχει τό δικαίωμα νά δεσμεύσῃ τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν, ὑποσχεθεὶς ὅτι θά ἀγωνισθῇ δ' ὅλων του τῶν δυνάμεων καὶ μέ ἀμείωτον τό ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος μας.

Οὕτω ἔληξεν ἡ ὥραία αὐτὴ ἑορτὴ τὴν ὁποίαν ἐπηκολούθησαν πολλαὶ συσκέψεις τῶν ἀντιπροσώπων Παραρτημάτων μετὰ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως συζητηθέντων πλείστων ζητημάτων.

Μία ἐκ τῶν τραπεζῶν εἰς τό Ὁρφανοτροφεῖον τοῦ Ἀγ. Χαραλάμπους Πειραιῶς.

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Τίς 11 Αὐγούστου, ἡ ἐφημερίδα «Ἡ Θεσσαλία» στό κύριο ἄρθρο της, ἔγραφε τά ἑξῆς: «Ὁ ἐπὶ ἡμέρας μόνον ἀπομείνας κενός ἐπισκοπικός θρόνος τῆς θεοσώστου Ἐπισκοπῆς Δημητριάδος διὰ τῆς εἰς Κύριον ἀποδημίας τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου ἡμῶν Γρηγορίου ἐπληρώθη τάχιστα κατὰ θεϊαν βούλησιν καί ἀπό τῆς χθές ἀνήκει οὗτος εἰς τόν Σεβασμιώτατον Γερμανόν Μαυρομαμάτην, χειροτονηθέντα χθές ἐν τῇ Μητροπόλει Ἀθηνῶν εἰς Ἐπίσκοπον Δημητριάδος. Ὁ νέος Ἐπίσκοπος τοῦ νομοῦ μας εἶναι φυσιογνωμία γνωστοτάτη ἐν αὐτῷ, καθόσον ἐχρημάτισεν ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἱεροκήρυξ καί κατ' αὐτό τό διάστημα τό ποίμνιον, τό ὁποῖον κέκληται νά ποιᾶν σήμερα, ἔλαβεν ἀφορμήν νά ἐκτιμήσῃ τά πολλαπλά αὐτοῦ προσόντα. Ἐντεῦθεν δέ καί ὁ φανατισμός διὰ τοῦ ὁποῖου πολλοί ὑπεστήριξαν τήν ὑποψηφιότητά του. Ἀπό τόν Γερμανόν Μαυρομαμάτην, τό νέον Ἐπίσκοπόν του, πολλά τά ἀγαθὰ ἀναμένει ὁ λαός τῆς Μαγνησίας. Διανοίγεται ἄλλως τε πρό αὐτοῦ εὐρύτατον στάδιον ἐνεργείας καί δράσεως, οἱ γνωρίσαντες δέ ἐκ τοῦ πλησίον τόν νεαρόν καί πεπαιδευμένον Λευίτην, πολλὰς ἐλπίδας στηρίζουσιν ἐπὶ τῆς δι' αὐτοῦ διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν καί τοῦ κλήρου. Καί δέν ἔχουσιν ἄδικον. Διότι ὁ Σεβασμιώτατος Γερμανός κέκτηται ἅπαντα τά προσόντα καλοῦ καί ἀγα-

θοῦ καί δραστηρίου ποιμενάρχου καί διακαίεται ὑπό ζήλου καί ἐπιθυμίας, ὅπως ἐργασθῇ πάσῃ δυνάμει ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ὑψηλοτάτων καί σπουδαιοτάτων καθηκόντων του. Εἶναι δέ πολλαπλά καί εὐρύτατα τά καθήκοντα τοῦ ἐπισκόπου καί ὅταν θέλει νά ἐργασθῇ, δύναται καί τόν κλῆρον νά προαγάγῃ εἰς τήν ἐμπρέπουσαν περιωπὴν καί τό γόητρον τῆς ἐκκλησίας ν' ἀνυψώσῃ καί τήν πίστιν καί θεοσεβείαν τοῦ λαοῦ νά ἐνισχύσῃ, διὰ τε τῆς διδασκαλίας καί τῆς καθοδηγήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τήν στενήν, πλήν ἀγαθήν ὁδόν, τήν ὁδόν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Τοιαύτην τινά δράσιν ἀναμένομεν καί ἡμεῖς, μεθ' ἡμῶν δέ καί τό χριστεπώνυμο πλήρωμα ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ τῆς Μαγνησίας ἀπό τόν νέον Ἐπίσκοπόν μας Σεβασμιώτατον Γερμανόν, ἔχομεν δέ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι αἱ ἐλπίδες ἡμῶν αὗται δέν θά διαψευσθῶσιν. Ὑπό τῆς αὐτῆς πεποιθήσεως ἐμφοροῦνται καί πάντες οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τοῦ Βόλου, οἵτινες διὰ τόν λόγον τοῦτον προετοιμάζουσι λαμπράν δεξίωσιν εἰς τόν νέον Ἐπίσκοπον Δημητριάδος, διατρανοῦντες οὕτω τήν πρός αὐτόν ἀγάπην καί διαδηλοῦντες τήν χαράν των ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκλέγει τόν Γερμανόν Μητροπολίτη Δημητριάδος καί τήν 10ην Αὐγούστου 1907 γίνεται ἡ χειροτονία του στόν Μητροπο-

...Ὁ σεβαστός ὁ Γερμανός τοῦπί-
κλιν Μαυρομμάτης,
Δημητριάδος προεστώς ποιμὴν
τε καὶ προστάτης,
τῶν ἐνδεῶν καὶ τῶν πτωχῶν
τῶν μονοτρόπων φίλος,
ἐλεύθερος ἀνένδοτος τῆς ἐκκλη-
σίας στῦλος,
ἀδούλωτος τό φρόνημα, μουσο-
χαρὴς στομύλος,
ὁξὺ τό βλέμμα ἔχων ναί, δέν
εἶναι ταῦτα θρύλος.
Πάντα ζητοῦντα βέβηλον νά τί-
ξη τὴν θρησκείαν
ὦ, τὸν ἐλέγχει σθεναρῶς, ἀλλὰ
καί μ' ἡρεμίαν...

Ἱ. Μονὴ Ξενιάς

λιτικό Ναό Ἀθηνῶν. Τὴν ἐπομένην οἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν «Ἀκρόπολις» καὶ «Ἡμέρα» ἀφιερώνουν περὶ αὐτοῦ μακρὰ ἐγκωμιαστικά ἄρθρα. Ἡ ἐνθρόνισή του γίνεται τὴν 31ην Αὐγούστου στὸν Βόλο παρισταμένου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοκλήτου. Ὁ νέος

Ἐπίσκοπος θέτει εὐθύς ἀμέσως «τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄροτρον» χωρὶς «νά στραφῇ εἰς τὰ ὀπίσω» καὶ μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ του δραστηριότητα καὶ τόλμη ἐπιβάλλει χρηστὴ διοίκηση στὴν Ἱ. Μονὴ Ξενιάς. Ἀνοικοδομεῖ ἐκ βάθρων αὐτὴν τὴν Μονὴ ἀφοῦ πρῶτα μερίμνησε γιὰ τὴν κατασκευὴ ἀμαξιτῆς ὁδοῦ γιὰ τὴν μεταφορὰ τῶν ὑλικῶν, ἐπιστρατεύοντας ἀκόμη καὶ τοὺς Μοναχοὺς τῆς ἀδελφότητος καὶ δίνοντας τὸ παράδειγμα ὁ ἴδιος ἐργαζόμενος ὡς ἐργάτης. Πλούτισε τὴν Μονὴ αὐτὴ μὲ πολὺτιμα κειμήλια καὶ πλῆθος βιβλίων. Μὲ ἐνέργειές του καὶ δικαστικούς ἀγῶνες κατὰ τοῦ Δημοσίου, διέσωσε τὴν Μοναστηριακὴ περιουσία (100.000 στρέμματα) τῆς Ἱ. Μονῆς Φλαμουρίου, τὴν ὁποία ἐπίσης ἀνακαίνισε ἐκ βάθρων.

Μὲ δικὰ του ἔξοδα, ἀγόρασε οἰκόπεδο καὶ ἀνέγειρε Ἐπισκοπεῖο καὶ Ναό ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου νεομάρτυρος Ἀποστόλου. Αὐτὰ ἀργότερα τὰ μεταβίβασε στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ἐπιζητεῖ μὲ κάθε τρόπο νά στηρίξει δυναμικῶς τὸ ἐπισκοπικὸ κύρος καὶ νά περιφρουρήσει τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας. Στὴν προσπάθειά του αὐτὴ ἐρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὰ τοπικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα ἐπεδίωκαν νά σφετεριστοῦν τὰ δικαιώματα διορισμοῦ τῶν ἱεροψαλτῶν καὶ νεωκόρων στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς. Ἡ ἔριδα προκαλεῖται ἀπὸ τὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Πορταριάς καὶ λαμβάνει πανελλήνια ἔκταση, μὲ τὴν δημιουργία τοῦ ζητήματος τοῦ γνωστοῦ ὡς «τῶν ψαλτῶν καὶ νεωκόρων» (1908-09), ποὺ ἔληξε μὲ τὴν ἐπικράτηση τῶν κανονικῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας. Τό 1909 ὑποκινεῖ μαζί μὲ τὸν Λαρίσης Ἀμβρόσιο τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἀναδιοργάνωση, δίχως ὅμως συνέπειες, λόγω τῆς συνετῆς στάσεώς του καὶ τό 1910 ἐπικεφαλῆς τῶν χριστιανῶν καὶ τῆς συντηρητικῆς μερίδας τοῦ Βόλου, ἐλέγχει τὸ ὑπὸ τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ ὁμίλου» Γληνοῦ-Δελμούζου μεταρρυθμιστικὸ παιδαγωγικὸ σύστημα τὸ εἰσαχθέν στὸ Ἀνώτερο Παρθεναγωγεῖο Βόλου. Ὁ ἔλεγχος δὲ ἐκεῖνος λαμβάνει πανελλήνιες διαστάσεις καὶ γίνεται ἡ ἀπαρχὴ τῶν περιφημῶν «Ἀθεϊκῶν» (1910-1914).

(συνεχίζεται)

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Όπως διακρίνεται εις τήν φωτογραφίαν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος τελεῖ τό διά λεκάνης βάπτισμα εις τήν μικράν Ἀφρικανίδα ἐντός ἐνός βαπτιστηρίου εις τό ὁποῖον ὑπάρχει ὀλίγον ὕδωρ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί τό ἤθελεν τό βαπτιστήριον; Ἴσως διά νά φαίνεται ὁξυτέρα ἡ ἀντίθεσις τοῦ δι' ἐπιχύσεως τελουμένου «βαπτίσματος» πρὸς τό ὀρθόδοξον βάπτισμα.

✓ Τό παράδειγμα τοῦ Διδασκάλου: «Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κήνσον Καίσαρι ἢ οὐ· γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; Ἐπιδειξάτέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.» (Ματθ. κβ' 15-21)

Καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν «Μαθητῶν»: «Στὴ διπλὴ ἐνι-αύσια σύναξη, οἱ μονές μὲ τοὺς ἡγουμένους καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοὺς ἀποφάσισαν: (...) 3. Νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἀρνοῦνται τὴ φορολόγησιν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοὺς καὶ νὰ μὴ συντάσσουν τὸ Ε9, γιατί τὸ καθεστῶς τοῦ ἀφορολογήτου τῶν μονῶν ἀποδέχθηκε ἀκόμη καὶ ἡ Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, πέραν τοῦ Βυζαντίου, καὶ ἐθιμικὰ ἕως σήμερα αὐτό ἴσχυε» (Ἐλευθεροτυπία 4-9-2008)!

Σημειωτέον ὅτι φορολογοῦνται μόνον τὰ ἐκτός Ἀγίου Ὁρους ἀκίνητα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι χῶροι λατρείας, ἀλλὰ τὰ ἐκμεταλλεύονται αἱ Μοναὶ καὶ ἀποφέρουν εἰς αὐτὰς κέρδη! Ἡμεῖς οἱ Γ.Ο.Χ., ὅπως ἅπαντες οἱ Ἕλληνες πολῖται, δὲν ἠρνήθημεν τὴν φορολόγησιν, παρ' ὅτι δυσβάστακτος δι' ἡμᾶς. Οἱ Ἀγιορεῖται Ἠγούμενοι, οἱ διαχειριζόμενοι τεραστίας περιουσίας, οἱ ἀπορροφῶντες ἀκορέστως οἰκονομικὰ κονδύλια ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, οἱ ἀρπάσαντες τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἐσφιγμενιτῶν διὰ τοῦ τεχνάσματος τῆς ὑποκαταστήσεως τῆς κανονικῆς ἀδελφότητος ὑπὸ

σκιῶδους τοιαύτης, οἱ ἐπιχειροῦντες νομικῶς νὰ ἀρπάσουν καὶ τὰς Μονὰς τῶν Γ.Ο.Χ., πρώην μετόχια τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου, τουτέστιν οἱ κολυμβῶντες εἰς τὸ χρεῖμα καὶ ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ ἐπαναπαυόμενοι, ἀρνοῦνται νὰ συνεισφέρουν εἰς τὸ κοινόν συμφέρον. Οἰκειοποιοῦνται καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τοῦ Καίσαρος! Καὶ καλοῦνται οἱ πτωχοὶ Ἕλληνες πολῖται, ἐν μέσῳ οἰκονομικῆς κρίσεως, νὰ ἐπωμισθοῦν τὸ βάρος. Εὐγε!

✓ Προσκυνηματικὴν ἐπίσκεψιν ἐπραγματοποίησεν ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος Ἀρχοντῶνης εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος. Ὅχι -ὅμως- διὰ νὰ προσκυνήσῃ ἀλλὰ διὰ νὰ προσκυνηθῇ! Εἰς δηλώσεις πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἀλλὰ καὶ εἰς διαγγέλματα τὰ ὁποῖα ἐξεφώνησεν ἀπὸ τοὺς θρόνους τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Πρωτάτου καὶ τῶν Μονῶν τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθη ἐξεδήλωσε τὴν ἀπαίτησίν του διὰ ὑποταγὴν τῶν Ἀγιορειτῶν καὶ ἐκδίωξιν τῶν Ἐσφιγμενιτῶν καὶ ἐπετέθη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ κάποιας «Μονῆς μὲ ἰσχυρὰς διασυνδέσεις» ὡς παρεμποδίζοντες τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἰσχύος του. Γράφει σχετικῶς ἡ «Ἐλευθεροτυπία» (16-8-2008) ὑπὸ τίτλον «ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓ. ΟΡΟΣ ΚΑΤΑ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΩΝ. Ἐξέσφιξε τὸ ζωνάρι του»* (sic):

«Εὐθεία βολὴ κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, ὅτι γιὰ ἀκατανόητους λόγους δὲν ἐκτελεῖ τίς ἐκκλησιαστικὴς καὶ δικαστικὴς ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τὴ Μονὴ Ἐσφιγμένου τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ὥστε νὰ καταστείλῃ τὴν ἀναρχία καὶ τὴν ἀνυπακοή τῶν «ζηλωτῶν» καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς νόμιμης ἀδελφότητος στό μοναστήρι, ἐξαπέλυσε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἀπὸ τὴν Ἀθωνικὴ Πολιτεία.

(...) Σέ δύο ὁμιλίες του, στὸν ναὸ τοῦ Πρωτάτου καὶ στό κτίριο τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, στίς Καρνές, ὅπως καὶ στίς «κλειστές» συζητήσεις πού εἶχε μὲ ἡγουμένους, ἔθεσε χωρὶς περιστροφές τὸ θέμα τῆς κατάληψης τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου. Χαρακτήρισε «ἀνοιχτὴ πληγὴ», πού ἔχει «κακοφορμῖσει» καὶ πυορροεῖ, τὴν κατάληψη. Μίλησε γιὰ «ἀντάρτες» πού, ἐνῶ ἔχουν ἀφηνιάσει κατὰ τοῦ ἰδίου καὶ ἐκτοξεύουν εἰς βάρος του ἀνήκουστες συκοφαντίες, ἐμφανίζονται ὡς ἀδίκως διωκόμενοι καὶ διαστρέφουν τὰ γεγονότα. Τοὺς κατηγορεῖ ὅτι διασυνδέονται μὲ **σχισματικὴς θρησκευτικὴς**

* Τό λύσιμον τοῦ ζωνario παραπέμπει εἰς τὸν λεγομένον «Κουτσαβάκηδες» ἐριστικὰς φρυγινωμίας τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, οἵτινες ἔλυνον τὸ μακρὺ ζωνάριον αὐτῶν σύροντες τὸ χαλαρόν ἄκρον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, προκειμένου νὰ πατήσῃ τοῦτο διερχόμενός τις διαβάτης καὶ ἐκκινήσῃ φιλονεικία.

κοινοότητες, εντός και εκτός Ελλάδας, και ένισχύονται από πολλές πλευρές».

Ποιος έχει αφηγηθεί Παναγιώτατε; Πώς λέγετε ταῦτα ὠρῶμενος ἀπὸ τοῦ θρόνου; Μέχρι καὶ οἱ -κάθε ἄλλο παρὰ ζηλωταί- δημοσιογράφοι ἐσχολίασαν τὴν ἐριστικότητα σας. Καὶ ποῖαι εἶναι «οἱ πλευρές» αἱ ὁποῖαι ἐνισχύουν τοὺς ζηλωτάς; Τόσο μεγάλην δύναμιν ἔχομεν λοιπὸν οἱ Γ.Ο.Χ. ὥστε νὰ μᾶς φοβεῖσθε; Ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἡμεῖς οἱ -καθ' ὑμᾶς- σχισματικοὶ ΓΟΧ δύναμιν ἰδικήν μας. Μόνον ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ μᾶς στηρίζει*.

Καὶ συνεχίζει ἡ ἐφημερίς:

«Ἀναρωτήθηκε, μάλιστα [ὁ Πατριάρχης]: “Ποία ἡ αἰτία τῆς καθυστέρησεως τῆς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος; Ποῖος ὁ μοχλὸς τῆς κωλυσιεργίας; Ποῖοι οἱ λόγοι τῆς διστακτικότητος τοῦ ὑπευθύνου κράτους; Ποία χεὶρ ἀναστέλλει ἐκ τοῦ ἀφανοῦς καὶ ἐκ τῶν παρασκηνίων κάθε ἀναγκαίαν ἀποφασιστικὴν ἐνέργειαν; Ἔως πότε θὰ εὐτελίζεται ἡ νομιμότης; Ἔως πότε θὰ ἐμπαίζεται ὁ Θεός; Πάσαι αἱ ἀνθρώπιναι ὑπομοναὶ ἔχουν κάποια ὅρια. Κάπου ὑφίσταται τὸ μὴ περαιτέρω”.

(...) Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ πού πάτησε τὸ πόδι του στὶς Καρνές ὁ Πατριάρχης ὑπογράμμισε μὲ νόημα πὺς **αὐτὸς εἶναι ὁ ἐπίσκοπος** τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ μπορεῖ ἡ μοναστικὴ κοινότητα τοῦ Ἄθω νὰ ἔχει πολλὴ αὐτονομία, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐπισκοπικῶς ἀπροστάτευση, οὔτε δύναται νὰ εἶναι. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶναι ὁ νόμιμος **κυρίαρχος** ἐπίσκοπος, πνευματικὸς πατέρας καὶ προστάτης τους.

Στὶς συζητήσεις πού εἶχε μὲ τοὺς ἡγουμένους καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μονῶν **ἄφησε αἰχμὴ καὶ γιὰ τὴν στάση Μονῆς (ἰσχυρὴ πού διατηρεῖ καλὲς σχέσεις μὲ τὴν κυβέρνηση)**, χωρὶς νὰ τὴν κατονομάσει, λέγοντας ὅτι δὲν πιστεύει νὰ ὑπάρχουν κάποιοι πού δὲν στηρίζουν ὅπως θὰ ἔπρεπε τίς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος γιὰ τὴ νέα ἀδελφότητα στὴ Μονὴ Ἑσφιγμένου.

Γιὰ τὴν κριτικὴ πού τοῦ ἀσκεῖται ἀπὸ Ἀγιορεῖτες, σχετικὰ μὲ τὸν διάλογο τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μὲ τὴν Καθολικὴ καὶ τοῦ ἰδίου μὲ τὸν Πάπα, εἶπε ὅτι πρόκειται γιὰ **«μεμψιμοιρίες» ὑπερευαίσθητων** καὶ καθησύχασε τοὺς μοναχοὺς λέγοντας: “Οὐδὲν θυσιάζομεν καὶ τίποτε δὲν ἀπεμπολοῦμεν. Ἀπλῶς “ἀληθεύομεν” πρὸς αὐτοὺς “ἐν ἀγάπῃ”, κατὰ τὸ ἀποστολικόν. **Τὸ Φανάριον εἶναι πάντοτε ἀνημμένον** καὶ τηλαυγίζει ζωηρόν καὶ ζωοπάροχον Φῶς Χριστοῦ, τὸ Φῶς τῆς Ὁρθοδόξου ἀληθείας”.

(...) Παράλληλα ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τῶν μοναχῶν στὴν “κόκκινη γραμμὴ”, πού χωρίζει τὴ μοναχικὴ ζωὴ ἀπὸ τὴν κοσμικὴ, καὶ τὴν ὁποία δὲν πρέπει νὰ ὑπερβοῦν, ὁμολογώντας ὅτι **ἔχει λειανθεῖ ἡ τραχιά ἀσκητικὴ ζωὴ τῶν παλαιότερων χρόνων».**

Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, παρακαλοῦμε σημειώσατε τρία πράγματα: α) Πῶς ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἐμπαίζει τοὺς ἀγιορεῖτας ὅτι διὰ τοῦ (ἐσβεσμένου πλέον) φαναρί-

ου ἐπιχειρεῖ νὰ φωτίσῃ τοὺς ἑτεροδόξους. Ἡμπορεῖ νὰ μᾶς εἰπεῖ ποίους μέχει τώρα ἐφώτισεν; β) Τὸν ὑπαινιγμὸν ὅτι κάποια Μονὴ μὲ ἰσχυρὰς διασυνδέσεις ἐμποδίζει τὴν ἐκδίωξιν τῶν Ἑσφιγμενιτῶν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος. γ) Τὰς συστάσεις διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς μοναχικῆς ζωῆς καὶ τὴν ἐκκοσμίκευσιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

✓ Κατὰ σύμπτωσιν μετὰ τὴν ἀποχώρησίν τοῦ κ. Πατριάρχου ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος καταγίγισμος ἀποκαλύψεων διὰ τὰς ἀθέτους διασυνδέσεις τῆς Μονῆς Βατοποεδίου μετὰ Κυβερνητικῶν παραγόντων συγκλονίζει τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ κλονίζει τὴν Κυβέρνησιν! Σχόλια ἀκούονται πανταχόθεν διὰ τὴν ἀντιμοναχικὴν πολιτείαν τοῦ ἡγουμένου Ἑφραίμ καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ μοναχικοῦ ἰδεώδους καὶ μορφαὶ ψευσοεσφιγμενιτῶν ἀναδύονται ἀπὸ τὰ τηλεοπτικὰ παράθυρα καὶ ρίπτουν τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος εἰς τοὺς Βατοπαιδινούς. Μήπως δὲν πρόκειται περὶ ἀπλῆς συμπτώσεως;

✓ Ἀδοξος ἡ ἔκβασις τῆς δίκης τῶν περὶ τὸν κ. Εὐθύμιον Ὁρφανὸν κατὰ τοῦ Σωματείου τῶν Γ.Ο.Χ. Αὐστραλίας. Πρῶν μὲλη τοῦ Σωματείου τούτου προσέφυγον εἰς τὴν Αὐστραλιανὴν δικαιοσύνην προκειμένου νὰ ἀκυρώσουν τὴν διαγραφὴν των, ἥτις ἐγένετο λόγῳ τῆς ἀποσχίσεως των ἀπὸ τὴν κανονικὴ Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Τὸ δικαστήριον -τελεσιδίκως πλέον- ἀπέρριψε τὸ αἴτημά των καὶ κατεδικάσθησαν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπερὸγκων δικαστικῶν ἐξόδων διὰ τῶν ὁποίων ἤλπιζον ὅτι θὰ ἐπέφερον οἰκονομικὸν πλῆγμα εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μεμβούρνης. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ Σωματεῖον αὐτὸ μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος -ἐξαρχία Αὐστραλίας» ἰδρύθηκε πρὸ δεκαετίας περίπου ὑπὸ τὰς εὐλογίας τοῦ κ. Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ. Ὅταν ὅμως τὰ μέλη τοῦ σωματείου ἐπληροφορήθησαν ἐξ Ἑλλάδος τὰ περὶ τοῦ σχίσματος τοῦ 1995 καὶ τῆς καθαιρέσεως τοῦ κ. Ὁρφανοῦ, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐξήτησαν τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ.. Τὸ πρόβλημα τώρα τὸ ὁποῖον καλεῖται νὰ ἐπὶλύσῃ ὁ Ὁσιώτατος Μοναχὸς π. Αὐγουστίνος Ἀγιοβασιλειάτης, ὅστις ἀνέλαβεν οἰκιοθελῶς καθήκοντα συνηγόρου ὑπερασπίσεως τῶν Ὁρφανο-Μακαριτῶν, εἶναι διατὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς καρδίας του Εὐθυμιο-Μακάριοι δικαιοῦνται νὰ ἰδρύνουν Σωματεῖα μεταχειριζόμενοι τὸ ὄνομα «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ.» εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐνῷ ταυτοχρόνως θεωροῦν τοῦτο αἵρεσιν ἀν γίνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα;

✓ Διὰ τῆς πρεπούσης κανονικῆς τάξεως ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ὁ Ἱερομόναχος π. Προδρόμος Καρακίτσος. Ὁ Πανοσιώτατος π. Προδρόμος ὑπήχθη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος.

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Μέ την άρμόζουσα λαμπρότητα καί κατάνυξη τιμήθηκε τήν Τρίτη 21-5/3-6 ἡ μνήμη τῶν Ἀγ. Ἰσαποστόλων Κων/νου καί Ἑλένης. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Κων/νου Ἀσπροπύργου. Ἰδιαίτερη λαμπρότητα προσέδωσε στήν Ἱ. πανηγύρι ἡ σύσσωμη ἐκπροσώπησις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἡ πάνδημη συμμετοχή τοῦ πιστοῦ λαοῦ καθώς καί ἡ πολιτιστική ἐκδήλωση μέ παραδοσιακοὺς χορούς καί τραγούδια τοῦ Πόντου πού διοργάνωσε ὁ τοπικός ἐξωραϊστικός σύλλογος Α. Φούσας Ἀσπροπύργου. Μέ μοναστηριακή ἐπίσης τάξη καί τήν δική του χαρακτηριστική ἰδιαιτερότητα τίμησε μέ ἱερή ἀγρυπνία τοὺς Ἀγίους προστάτες του ὁ ἀκμάζων Ἱ. Παρθένων Ἀγ. Κων/νου καί Ἑλένης Χίου. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως σύμφωνα μέ τό κτητορικό τυπικό προέστη ὁ πνευματικός πατήρ τῆς Μονῆς καί Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Σκήτης Ἀγ. Πατέρων Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Ψωμιάς. Ὅμοίως τήν ἱερά πανηγυρί του ἐόρτασε καί ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Κων/νου Βύρωνος.

❖ Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεοουπόλεως κ. Χριστοδούλου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος τήν Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως 23-5/5-6 ἱερούργησε στήν πανηγυρίζουσα Ἀνδρώα Ἱ. Μονή Ἀναλήψεως Κυρίου, Woodstock N.Y.

❖ Τήν Κυριακή τῶν Ἀγ. Πατέρων 26-5/8-6 ἐόρτασε ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Θεοφύρων Πατέρων Παιανείας. Εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἐνῶ συμπροσευχόμενοι παρέστησαν οἱ Σεβ. Μη-

τροπολίτες Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Τήν κυριώνυμον ἡμέρα τῆς ἐορτῆς ἐν πληθούσῃ ἐκκλησίᾳ τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως προέστη ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβ. κ. Χρυσόστομος.

❖ Ἡ ὑποδειγματική εὐταξία καί ἡ ἐντυπωσιακή προσέλευσις τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας συνέβαλαν εἰς τήν λαμπρότητα τῆς μεγάλης ἐορτῆς τοῦ Ἀγ. Πνεύματος. Τήν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἱερούργησε εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Τριάδος Ἀσπροπύργου, ἐνῶ τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας κατὰ παράκλησιν τοῦ οἰκεῖου ἱεράρχου Σεβ. Χρυσοστόμου τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τῆς ἐορτῆς ὡς καί τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἱ. εἰκόνος προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Σημεῖο ἀναφοράς γιά τοὺς φιλέορτους χριστιανούς ἀναδείχθηκε καί κατὰ τήν φετεινὴ πανηγυρί του ὁ ἱστορικός Ἱ. Ναός Ἀγ. Τριάδος Ροδοπόλεως. Τῶν

ἐορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν του ὡς ἄνω Ἱ. Ναοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐνῶ εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό καί τήν λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνος ἔλαβε μέρος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος προέστη τῶν ἐορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν του πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Τριάδος Ἰλισσίων, ἐνῶ στήν λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ἐκτός του ὡς ἄνω Ἱεράρχου ἔλαβαν μέρος καί οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος καί Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Κατὰ τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος προέστη τῆς καθιερωμένης καί δευτέρας πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Φλεβαιοποίησης Σαλαμίνας, ἐνῶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστια-

νουπόλεως κ. Γρηγόριος κατά παράκλησιν τοῦ οἰκείου ιεράρχου Σεβ. Χρυσόστομου ιερούργησε στὸν ἐορτάζοντα Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Τριάδος Λεβαδείας. Ὁ θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ὡς τοποτηρητὴς τῆς Ἱ. Μητρο-

πόλεως Φθιώτιδος προέστη τῆς λαμπρᾶς ἐτήσιας πανηγύρεως τῆς περίσεμνης Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Τριάδος Μενδενίτσης. Μὲ συνιερουργία τῶν Πανοσιωτάτου Ἱερομ. Στε-

φάνου Τσίκουρα καὶ Μερκουρίου Ἀναμουρλῆ ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Τριάδος Ν. Πεντέλης. Ἐπίσης τὴν ἐτήσια πανήγυρὶ τοὺς ἐόρτασαν καὶ οἱ Ἱ. Ναοὶ Ἀγ. Τριάδος Τρίγλιας, Ὑδρίας, Κολινδρού, Αἰγάλεω.

❖ Μὲ τὴν ἀθρόα προσέλευση τῶν φιλεόρτιων καὶ φιλαγίων χριστιανῶν τιμήθηκε τὴν Κυριακὴ Α΄ Ματθαίου ἡ σύναξις τῶν Ἀγ. Πάντων στό ὁμώνυμο Ἱ. Μητροπολι-

τικό Ναὸ Θηβῶν. Τῶν ἐορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν συμπαραστατοῦμενος ὑπὸ τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Τὴν Τρίτη 11/24 Ἰουνίου ἐορτάσθηκε ἡ παράδοσις τοῦ θεομητορικοῦ Ὕμνου «Ἄξιόν Ἔστι» μέ τὴν ἀρμόζουσα κανονικὴ ἄδεια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Χρυσόστομου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ ἐορτάζοντος Ἱ. Ἡσυχαστηρίου Παναγίας Γιάτρισσας Ἀμυγδαλέζας Σταμάτας, ἐνῶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ἡσυχαστηρίου Ἄξιον Ἔστί Παιανίας ἱεουργοῦντος τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομ. Γελασίου Μπετόντου ἐτελέσθη πανήγυρις τοῦ ἱ. παρεκκλησίου Ἄξιον Ἔστί Ἀνθούσης.

❖ Τὴν Τετάρτη 12/25 Ἰουνίου ἡμέρα τιμῆς καὶ μνήμης τοῦ Ὁσίου Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου πανηγύρισε μέ μοναστηριακὴ τάξη καὶ ἐκκλησιαστικὴ εὐπρέπεια ἡ ὁμώνυμος Ἱ. Μονὴ Κερατέας. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ πνευματικὸς πατήρ καὶ κτήτωρ τῆς Ἱ. Μονῆς Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος ἐνῶ εἰς τὴν θ. Λειτουργία τῆς κυριωνύμου ἡμέρας παρέστησαν συμπροσευχόμενοι καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Τὴν Κυριακὴ Β΄ Ματθαίου 16/29 Ἰουνίου ἡ περικαλλὴς Ἱ. Μονὴ Γεννήσεως Χριστοῦ Ἄργους ἐόρτασε ὡς εἶναι καθιερωμένο τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἐγκαινίων της. Τοῦ ἱεροῦ ἐορτασμοῦ προέστη ὁ οἰκεῖος ιεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος.

❖ Τὴν Πέμπτη 20-6/3-7 καθ' ἣν ἡμέρα ἐορτάζονται τὰ θαυμάσια τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος κατὰ παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου χοροστάτησε εἰς τὴν θ. Λειτουργία πού τελέσθηκε στό πανηγυρίζον ἱδρυματικόν ἱερό

παρεκκλήσιο Παναγίας Ὁδηγητρίας τοῦ ὁμωνύμου Γηροκομείου Γλυφάδος. Ὁ ὡς ἄνω ιεράρχης τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς χοροστάτησε στό Μ. Ἑσπερινό καί ἀκολούθως ἡγήθηκε τῆς ιερῆς λιτανείας τῆς πανηγυρίζουσας Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νεκταρίου - Παναγίας Ὁδηγητρίας Ἀχαρνῶν. Μέ κανονική ἄδεια τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμος ὡς πνευματικός πατήρ τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Ὁδηγητρίας Μώλου προέστη τῆς ιερᾶς ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου στό πλαίσιο τῆς ἐτήσιας πανηγύρεως τῆς ὡς ἄνω Ἱ. Μονῆς.

❖ Τὴν Κυριακή Γ' Ματθαίου 23-6/9-7 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν πού τελέσθηκε στὴν ἑορτάζουσα Ἱ. Μονὴ ὁσ. Νικήτα τοῦ Θηβαίου.

❖ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος προέστη τὴν Δευτέρα 24/6/7-7 τῆς ιερᾶς πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Γενεθλίου Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου. Μέ κανονική ἄδεια τοῦ ὡς

ἄνω ιεράρχου ἐξάρχου τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὴν Εὐρώπη - ὁ θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος προέστη τῆς ἐτήσιας ἑορτῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Νέας Στιένικ Σερβίας.

❖ Στό πλαίσιο τῆς ἑορτῆς τῶν πρωτοκορυφαίων

Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος προέστη τῆς ιερᾶς πανηγύρεως τοῦ παλαίφατου Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Παύλου π. Κοκκινιᾶς. Κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου τὴν παραμονή τῆς

ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος συμπαραστατοῦμενος ὑπὸ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου, καθὼς καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καί τῆς ιερᾶς λιτανείας τῆς ἐφεστίου εἰκόνας τῶν Ἀγίων. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς ὁ μὲν Σεβ. κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς πανηγυρικῆς θ. Λειτουργίας, εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Πέτρου καί Παύλου Λευκτρῶν ὁ δέ Θεοφ. κ. Γρηγόριος μέ σεπτὴ ἐντολή τοῦ Μακαριωτάτου Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας μας χοροστάτησε εἰς τὴν θ. Λειτουργία πού τελέσθηκε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Δάφνης.

❖ Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γεροντίου ἐόρτασε μέ κάθε λαμπρότητα τὴν Δευτέρα 1/14 Ἰουλίου τὴν ἐτήσια πανήγυριν τοῦ Ὁ. Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἀναργύρων Αἰγίνης.

❖ Τὴν Κυριακή τῶν Ἀγ. Πατέρων 14/27 Ἰουλίου συμπαραστατοῦμενος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ὑπὸ τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου προέστη τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου Ἑλληνικοῦ Γορτυνίας.

❖ Ἄγιοπρεπῶς ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Μαρίνης. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος τό ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 6/29

Ἰουλίου χοροστάτησε εἰς Μ. Ἑσπερινό καί ἀκολούθως προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ πανηγυρίζοντος τῶν ἐγκαίνιων τῆς Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Μαρίνης Καλλιπόλεως Πειραιῶς καί τήν ἐπομένη προέστη τῆς πανηγυρικής θ. Λειτουργίας εἰς τόν ἐορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἀγ. Μαρίνης Σαλαμίνος. Εἰς τήν ἐορτάζουσα Ἱ. Μονή Ἀγ. Μαρίνης Κερατέας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος κατά παράκλησι τοῦ οἰκείου ἱεράρχου Σεβ. κ. Χρυσόστομου χοροστάτησε εἰς τόν Μ.

Ἑσπερινό. Τήν δέ κυριώνυμο μέρα συνευχομένων ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαθαῶνος κ. Φωτίου τῆς Εὐχαριστιακῆς συνάξεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἱερ. Ἀρσένιος Κοντογιαννόπουλος κατά τήν ἀγιώνυμο αὐτῇ ἡμέρᾳ ἱερούργησε εἰς τό πανηγυρίζον Ἱ. παρεκκλήσιο Ἀγ. Μαρίνης Πάρου.

❖ Ἱεουργοῦντος τοῦ πανοσιωτάτου Ἱερομ. Στεφάνου Τσίκουρα τήν Πέμπτη 18/31 Ἰουλίου ἐώρτασε τήν ἐτήσια πανήγυρί του τό Ἱ. παρεκκλήσιο Παναγίας Πάτρισας εἰς Περαιμιά Χίου.

❖ Τό Σάββατο 20-7/2-8 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε εἰς τήν θ.

Λειτουργία πού τελέσθηκε στό πανηγυρίζον Ἱ. παρεκκλήσιο Προφήτου Ἡλιοῦ Θηβῶν, ἐνῶ ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομ. Παφνούτιος Μαλκόπουλος ἱερούργησε εἰς τό ἐορτάζον Ἱ. παρεκκλήσιον Προφήτου Ἡλιοῦ Κομοτηνῆς.

❖ Μέ ἱεροπρέπεια καί ὑποδειγματική εὐταξία ἐωρτάσθηκε τήν Δευτέρα 22-7/4-8 στήν Ἀστόρια τῶν Η.Π.Α. ἡ μνήμη τῆς Μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος. Ἐπικέντρο τοῦ ἐορτασμοῦ ὑπῆρξε ὁ περικαλλής Καθεδρικός Ἱ. Ναός τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀμερικῆς, εἰς τόν ὁποῖον συνέρρευσαν πλήθη ὁμογενῶν ἀδελφῶν μας. Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Θεουπόλεως κ. Χριστοδούλου καί τοῦ ἱ. κλήρου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος. Ὁ Σεβ. στό πλαίσιο τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως καί στήν προσπάθειά του νά στελεχώσει τόν ἱ. κλήρο μέ νέους ἱερεῖς προήγαγε εἰς τόν βαθμόν τοῦ Πρεσβυτέρου τόν ἑγγαμον Διάκονον Νικόλαο Συρίγο. Ὁ νέος ἱερεὺς εἶναι 65 ἐτῶν καί πατήρ πέντε τέκνων.

❖ Τήν Πέμπτη 25-7/7-8 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς θ. Λειτουργίας, πού τελέσθηκε στήν ἐορτάζουσα Ἱ. Μονή Ἀγ. Ἄννης Μαρκοπούλου, ἐνῶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος προέστη τῶν ἐορτίων ἱ. ἀκολουθιῶν τῆς καθιερωμένης ὡς δευτέρας πανηγύρεως τῆς Ἱ. Μονῆς Ὑπαπαντῆς Κυρίου Χορτοκοπίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

† Ν. Αγ. Κωνσταντίνου Ασπροπύργου 20-5-08.

† Μονή Αναλήψεως Κυρίου Woodstock N.Y. 23-5-08.

† Ν. Αγ. Πατέρων Παιανίας 25-5-08.

† Ν. Αγ. Τριόδου Ασπροπύργου 2-6-08.

† Μονή Φλεβαριώτισσας Σοφιάδος 3-6-08.

† Μονή Ήλαποντης Κυρίου Χορτοκοπίου 24-7-08.